

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0408

Davčne odločbe in drugi ukrepi podobne narave ali s podobnim učinkom**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o davčnih odločbah in drugih ukrepih podobne narave ali s podobnim učinkom (2015/2066(INI))**

(2017/C 366/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 4 in 13 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju členov 107, 108, 113, 115, 116, 175 in 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 12. februarja 2015 o ustanovitvi posebnega odbora za davčne odločbe in druge ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom, njegovih pristojnosti, številčni sestavi in mandatu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju razkritij Mednarodnega združenja preiskovalnih novinarjev o davčnih odločbah in drugih škodljivih praksah v Luksemburgu, znanih pod imenom „LuxLeaks“,
- ob upoštevanju izidov vrhov skupin G-7, G-8 in G-20 o mednarodnih davčnih vprašanjih, zlasti vrha v Elmau 7. in 8. junija 2015, Brisbanu 15. in 16. novembra 2014, Sankt Peterburgu 5. in 6. septembra 2013, Lough Ernu 17. in 18. junija 2013 in Pittsburgu 24. in 25. septembra 2009,
- ob upoštevanju poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) o škodljivi davčni konkurenci kot novem globalnem vprašanju iz leta 1998,
- ob upoštevanju poročila OECD iz leta 2013 o ukrepih proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, akcijskega načrta OECD na podlagi tega poročila in nadaljnjih objav,
- ob upoštevanju nedavno sprejetih sklepov Evropskega sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (14. marec 2013), davkih (22. maj 2013), avtomatični izmenjavi podatkov (18. december 2014), eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, avtomatični izmenjavi podatkov na globalni ravni in škodljivih davčnih ukrepih (18. december 2014) ter davčnih utajah (27. junij 2014),
- ob upoštevanju sklepov zasedanja Ekonomsko-finančnega sveta (ECOFIN) in njegovega poročila z dne 22. junija 2015 o davčnih vprašanjih, namenjenega Evropskemu svetu,
- ob upoštevanju polletnega poročila Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) v okviru Sveta o kodeksu ravnanja,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0039.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju direktive o upravnem sodelovanju ⁽¹⁾, direktive o obrestih in licenčnihinah ⁽²⁾ ter najnovejših predlogov Komisije o njunih spremembah,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic ⁽³⁾ (direktiva o matičnih in odvisnih družbah), kakor je bila nazadnje spremenjena leta 2015,
- ob upoštevanju Direktive 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 PDEU ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja in obdavčevanja zavarovalnih premij ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. februarja 2007 Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o delu Skupnega foruma EU za transferne cene na področju izogibanja sporom in postopkov reševanja sporov ter v zvezi s smernicami o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v EU (COM(2007)0071),
- ob upoštevanju obvestila Komisije z dne 10. decembra 1998 o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe, ki zadevajo neposredno obdavčitev ustvarjenega dohodka ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. junija 2015 z naslovom Pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji: pet ključnih področij za ukrepanje (COM(2015)0302),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. marca 2015 o davčni preglednosti za preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom (COM(2015)0136),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 z naslovom Akcijski načrt za okrepljeni boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam (COM(2012)0722),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju (C(2012)8806),

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1) o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49).

⁽³⁾ UL L 225, 20.8.1990, str. 6.

⁽⁴⁾ UL L 158, 27.5.2014, str. 196.

⁽⁵⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 336, 27.12.1977, str. 15.

⁽⁷⁾ UL L 141, 5.6.2015, str. 73.

⁽⁸⁾ UL C 384, 10.12.1998, str. 3.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah (C(2012)8805),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. junija 2012 o konkretnih ukrepih za krepitev boja proti davčnim utajam in izmikljanju davkom, vključno v zvezi s tretjimi državami (COM(2012)0351),
- ob upoštevanju predloga Komisije iz leta 2011 za direktivo Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB) (COM(2011)0121) in mnenja Parlamenta z dne 19. aprila 2012 o omenjenem predlogu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 o obnovljeni strategiji EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011-2014 (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju resolucije Sveta in predstavnikov vlad držav članic z dne 1. decembra 1997 o kodeksu ravnanja o obdavčitvi podjetij ⁽²⁾ in rednih poročil Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) Svetu,
- ob upoštevanju priporočila z dne 30. aprila 2014, ki ga je sprejel odbor ministrov Sveta Evrope o zaščiti prijaviteljev nepravilnosti,
- ob upoštevanju poročila Simmons & Simmons iz leta 1999 o upravnih praksah, omenjenega v odstavku 26 poročila skupine za kodeks ravnanja iz leta 1999, t. i. poročila Primarolo (SN 4901/99), in posodobitve tega poročila iz leta 2009;
- ob upoštevanju predlogov sprememb k predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev in Direktive 2013/34/EU glede določenih elementov izjave o upravljanju podjetij ⁽³⁾, ki jih je Parlament sprejel 8. julija 2015,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2015 o davčnih utajah in izogibanju davkom kot izzivih za upravljanje, socialno varstvo in razvoj v državah v razvoju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2015 o letnem davčnem poročilu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2015 o letnem poročilu za leto 2013 o zaščiti finančnih interesov EU – boj proti goljufijam ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. oktobra 2013 o organiziranem kriminalu, korupciji in pranju denarja ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 134.

⁽²⁾ UL C 2, 6.1.1998, str. 2.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0257.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0089.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0062.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0444.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0205.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. aprila 2012 o pozivu h konkretnim ukrepom za boj proti davčnim goljufijam in utajam ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o obdavčenju in razvoju – sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2010 o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah ⁽³⁾,
- ob upoštevanju različnih parlamentarnih predstavitev in poznejših poročil o isti temi v nacionalnih parlamentih, zlasti v spodnjem domu parlamenta Združenega kraljestva, senatu ZDA in francoski državni skupščini,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Posebnega odbora za davčne odločbe in druge ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom (A8-0317/2015);

LuxLeaks: dejstva in številčni podatki

- A. ker je škandal LuxLeaks, ki je izbruhnil 5. novembra 2014, ko je Mednarodno združenje preiskovalnih novinarjev objavilo 28 000 strani zaupnih dokumentov o več kot 500 zasebnih davčnih dogovorih med luksemburškimi davčnimi organi in več kot 300 multinacionalnimi podjetji, sklenjenih med letoma 2002 in 2010, razkril obseg uporabe skrivnih dogovorov, pri katerih je šlo za zapletene finančne strukture, z namenom drastičnega znižanja davkov; ker je v veliko primerih prisotnost luksemburških odvisnih družb z obsegom poslovanja v vrednosti več sto milijonov evrov v tej državi majhna, skromna pa je tudi njihova gospodarska dejavnost v njej;
- B. ker so vprašanja, povezana z erozijo davčne osnove za davek od dohodkov pravnih oseb in agresivnim davčnim načrtovanjem, znana in se preučujejo na mednarodni ravni že vsaj več desetletij; ker so zaradi razkritij v okviru LuxLeaks ta vprašanja pritegnila pozornost javnosti in medijev, saj so bile razrite vprašljive davčne prakse, ki so jih izvajala revizijska podjetja v določeni državi članici; ker so preiskave Komisije in delo, ki ga je opravil Parlament prek posebnega odbora, pokazali, da ne gre za osamljen primer, ampak da je v Evropi in zunaj nje močno razširjena praksa, da se sprejmejo davčni ukrepi za zmanjšanje splošne davčne obveznosti nekaterih velikih korporacij, da bi umetno povečali nacionalno davčno osnovo v škodo drugih držav, med katerimi so tudi države, ki morajo izvajati varčevalne ukrepe;
- C. ker takšno ravnanje, zaradi katerega se pogosto izgubi povezava med tem, kje se ustvari vrednost in kje se obdavčijo dohodki, ne zajema le davčnih odločb, temveč tudi široko paleto škodljivih davčnih praks, ki jih izvajajo nacionalni davčni organi v EU in zunaj nje;
- D. ker je javni nadzor nad temi praksami del demokratičnega nadzora; ker se glede na negativni učinek, ki ga imajo na celotno družbo, lahko ohranijo le, če ostanejo nerazkrite ali se dopuščajo; ker so raziskovalni novinarji, nevladni sektor in akademska skupnost bistveno prispevali k razkritju primerov izogibanja davkom in ustreznemu obveščanju javnosti o teh primerih; ker njihovo razkritje ne bi smelo biti odvisno od poguma in etičnosti posameznih prijaviteljev nepravilnosti, temveč bi moralo biti del bolj sistematičnega poročanja in mehanizmov za izmenjavo podatkov;

⁽¹⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 53.

⁽²⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 37.

⁽³⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 29.

Sreda, 25. november 2015

Pristop držav članic k obdavčevanju pravnih oseb

- E. ker je leta 2012 prihodek od davka na dohodke pravnih oseb v 28 državah članicah Unije v povprečju predstavljal 2,6 % BDP ⁽¹⁾;
- F. ker je v skladu s Pogodbo neposredno obdavčevanje predvsem v pristojnosti držav članic; ker je v primerih, ko je za obdavčitev pristojna EU, za izvajanje te pristojnosti običajno potrebno soglasje v Svetu; ker zaradi tega na ravni EU ni bilo sprejetih še nobenih pomembnih odločitev glede obdavčevanja dohodkov pravnih oseb, čeprav je nedavno prišlo do premikov pri povezovanju EU na področju notranjega trga in na drugih področjih, zajetih v Pogodbah EU, kot so mednarodni trgovinski sporazumi, enotna valuta, gospodarsko in fiskalno upravljanje ter načela in zakonodaja o preprečevanju pranja denarja; ker morajo države članice spoštovati evropsko konkurenčno pravo in zagotavljati, da je njihova davčna zakonodaja združljiva z načeli notranjega trga in ne povzroča izkrivljanja konkurence; ker zaradi pravice veta, ki jo imajo države članice v okviru pravila o soglasju v Svetu, ni veliko motivacije za premik z mrtve točke k rešitvi, ki bi temeljila na večjemu sodelovanju; ker bi bilo treba za spremembo zahteve soglasja na področju neposrednega obdavčevanja spremeniti Pogodbo, razen če se uporabi postopek iz člena 116 PDEU;
- G. ker to, da ima zdaj vsaka država članica pravico veta, pomeni, da morajo vse države članice odločno in na podlagi sodelovanja ukrepati pri reševanju vseevropskega problema davčnih utaj in izogibanja davkom;
- H. ker se z nekaj hvalevrednimi izjemami nacionalni politični predstavniki doslej niso dovolj odkrito zavzeli za reševanje problema izogibanja davkom, vključno z davčnimi odločbami;
- I. ker se na evropskem notranjem trgu kapital prosto pretaka in velika podjetja poročajo o svojih dejavnostih na konsolidirani osnovi, davek pa poberejo nacionalni davčni organi, pri čemer si med sabo izmenjajo zelo malo informacij;
- J. ker na delujočem notranjem trgu ne bi smelo priti do umetnih izkrivljanj, ki bi vplivala na odločitve o naložbah in poslovni lokaciji; ker pa globalizacija, digitalizacija in prosti pretok kapitala ustvarjajo pogoje za intenzivnejšo konkurenco na davčnem področju med državami članicami ter med njimi in tretjimi državami pri privabljanju naložb in podjetij; ker je pomembno podjetja obdržati v Evropi in jih vanjo privabljati, vendar ne s potencialno škodljivi davčni mehanizmi, katerih glavni cilj je predvsem spodbuditi naložbe in pritegniti več gospodarske dejavnosti in ki so bodisi odziv na podobne ukrepe sosednjih držav ali pa so namenjeni temu, da se popravijo domnevna obstoječa neravnovesja med državami članicami glede relativne blaginje, velikosti ali obrobne lege; ker se hkrati zdi, da v nekaterih jurisdikcijah obstaja povezava med privlačnim sistemom obdavčevanja dohodkov pravnih oseb in veliko nacionalno blaginjo; ker je optimalna struktura davčnih sistemov odvisna od številnih dejavnikov, zato se od države do države razlikuje; ker škodljiva davčna konkurenca med državami članicami nedvomno omejuje potencial enotnega trga;
- K. ker države – namesto da bi se osredotočale le na spodbujanje privlačnega poslovnega okolja, na primer z dobro infrastrukturo in visoko kakovostno delovno silo, tudi prek odhodkov za povečanje produktivnosti, ter zagotavljale stabilnost in predvidljivost davčnega sistema – v svoji vlogi akterjev na področju davčne konkurence nacionalno davčno zakonodajo skupaj s svojo mrežo davčnih sporazumov uporabljajo za promoviranje sebe kot držav, primernih za naložbe, in središč, primernih za prijavo dobička in usmerjanje finančnih tokov vanje, kar privablja podjetja ali navidezna podjetja v škodo partnerskih držav in vzpostavlja druge nepoštene prakse med njimi; ker je v očitnem

⁽¹⁾ Taxation trends in the European Union (Trendi obdavčenja v Evropski uniji), izdaja za leto 2014, Eurostat.

Sreda, 25. november 2015

interesu posameznih držav, da ravnajo koristoljubno, in sicer da kot prve oblikujejo in začnejo izvajati posebne davčne mehanizme in določbe, s katerimi privabljajo davčno osnovo, in kot zadnje sodelujejo pri usklajenih ukrepih, ki temeljijo na sodelovanju, za reševanje vprašanja izogibanja davkom;

- L. ker davčna konkurenca med državami članicami obstaja; ker je v členu 4 PEU določeno načelo lojalnega sodelovanja med državami članicami Unije; ker bi morale države članice na področju davčne konkurence to načelo v celoti uporabljati;
- M. ker je stališče nekaterih držav članic glede izogibanja davkom dvoumno, saj se pritožujejo zaradi erozije davčne osnove na nacionalni ravni, hkrati pa so zasnovale obstoječe nacionalne in mednarodne davčne sisteme, ki to omogočajo, prav tako pa vztrajno zavračajo spremembe svojih davčnih sistemov v prid bolj usklajene rešitve; ker bi bilo treba v okviru popolne mobilnosti kapitala v EU in glede na cilj vzpostavitve unije kapitalskih trgov, ki ga je izrazila Komisija, v celoti upoštevati medsebojno odvisnost in vzajemne učinke nacionalnih davčnih sistemov in prihodkov, pri tem pa ne pozabiti na obsežno pozitivno in negativno čezmejno prelivanje, ki ga povzročijo davčne odločitve posameznih držav članic, saj davčna spodbuda v eni državi pomeni erozijo davčne osnove v drugi;
- N. ker je prišlo do protislovja, da je svobodna konkurenca med državami članicami na davčnem področju privedla do protikonkurenčnega ravnanja in izkrivljanja konkurence;
- O. ker se je vzpostavitev enotnega evropskega trga izkazala kot zelo koristna za nacionalna gospodarstva, saj so z njo postale bolj konkurenčne in privlačne v globaliziranem gospodarstvu, in ker bo davčna konvergenca med državami članicami navsezadnje imela enak učinek;
- P. ker zakonodajalec in davčne uprave, ki pogosto nimajo dovolj virov, ne morejo predvideti inovativnih mehanizmov za izogibanje davkom, ki jih oblikujejo in k njim spodbujajo nekateri davčni svetovalci, zlasti iz velikih revizijskih podjetij, pravniki in posredniška podjetja, temveč se lahko na te mehanizme le odzovejo, včasih tudi z veliko zamudo; ker so izkušnje še zlasti pokazale, da se organi EU, ki bi morali preprečiti uvedbo škodljivih davčnih ukrepov (kot je Skupina za kodeks ravnanja, ki so jo leta 1999 ustanovile države članice, ali Komisija kot varuhinja pogodb), nesposobni ukrepati proti tem neželenim praksam, saj včasih ukrepajo neučinkovito ali pa na podlagi preveč omejenih pooblastil, in da so bili v EU uvedeni številni novi in pogosto agresivni ukrepi ali dogovori o izogibanju davkom, kot je posebna ureditev za obdavčitev intelektualne lastnine („patent boxes“); ker se multinacionalna podjetja v EU in po svetu za oblikovanje mehanizmov za izogibanje davkom naslanjajo na strokovno znanje dobro organiziranih in usposobljenih davčnih svetovalcev, pa tudi bank in drugih ponudnikov finančnih storitev; ker je sektor davčnega svetovanja hkrati prisoten tudi v svetovalnih organih vlad in javnih institucij na področju davčnih zadev, kot je platforma EU za dobro davčno upravljanje; ker obstajajo pomisleki, da bi pri zagotavljanju svetovanja istega podjetja tako za javne organe kot za zasebna multinacionalna podjetja lahko prišlo do navzkrižja interesov;
- Q. ker mora davčno načrtovanje potekati v mejah prava in veljavnih pogodb; ker je zato najustreznejši način za preprečevanje agresivnega davčnega načrtovanja dobra zakonodaja in mednarodno usklajevanje za doseganje želenih rezultatov;
- R. ker je izvajanje zakonodaje bistvenega pomena za doseganje zastavljenih ciljev; ker so za to izvajanje pristojne nacionalne uprave, ki imajo pogosto malo spodbud za sodelovanje na evropski ravni; ker te razmere še povečujejo in poglobljajo razhajanja, ki izhajajo že iz razlik med zakonodajami v Uniji;

Sreda, 25. november 2015

- S. ker trojka institucij (Evropska komisija, Evropska centralna banka in Mednarodni denarni sklad), ki je spremljala program za finančno in fiskalno prilagoditev v državah članicah, kot sta Portugalska in Grčija, ni poskušala preprečiti davčnih amnestij, davčnih odločb, davčnih olajšav in shem za oprostitev davka, ki so bile in so nepravilno diskriminatorne, saj družbe in posameznike spodbujajo k izogibanju davkom, povzročajo odtekanje državnih prihodkov in povečujejo breme že preveč obdavčenih malih in srednjih podjetij ter državljanov;
- T. ker sta preiskovanje in pregon davčnih kaznivih dejanj in pranja denarja, ki pogosto vključujejo finančne dejavnosti in pravne osebe v več jurisdikcijah, izjemno zahtevna; ker so uslužbenci držav članic, ki so pristojni za preiskovanje in sodni pregon storilcev davčnih in drugih kaznivih dejanj, pogosto niso dovolj usposobljeni niti ne razpolagajo z ustrežno opremo;
- U. ker se je zaradi varčevalnih politik in omejevanja proračuna v zadnjih nekaj letih znatno zmanjšala zmožnost davčnih uprav za preiskovanje davčnih kaznivih dejanj in škodljivih davčnih praks; ker so bila ta zmanjšanja posebej škodljiva v državah, udeleženih v programih finančne pomoči pod vodstvom trojke, kjer je bilo povečanje državnih prihodkov doseženo na račun prekomerno obdavčenih malih in srednjih podjetij in državljanov, medtem ko so velike korporacije in bogata podjetja, ki so se izogibala davkom, pogosto izkoriščala davčno amnestijo, davčne odločbe in druge sheme davčnih oprostitev in drugih davčnih ugodnosti, kot se je zgodilo na Portugalskem in v Grčiji;

Davčne odločbe in škodljive davčne prakse

- V. ker davčne odločbe zajemajo širok spekter praks v državah članicah, ki zajemajo vse od ukrepov ad hoc do jasno določene uporabe zakona, in sicer glede možnega področja uporabe in tematike, zavezujoče narave, pogostosti uporabe, obveščanja javnosti, trajanja in plačila pristojbin; ker na mednarodni ravni davčna odločba ni enotno opredeljena, če izvzamemo sklicevanje Komisije nanj kot na „vsako sporočanje ali države članice ali v njenem imenu glede razlage ali uporabe davčnih predpisov oziroma vsak drug instrument ali ukrep s podobnim učinkom“;
- W. ker davčne odločbe same po sebi niso sporne, saj je njihov prvotni namen zagotavljanje pravne varnosti davkoplačevalcev in zmanjšanje finančnega tveganja za poštena podjetja v primerih, ko so davčni predpisi ali njihova uporaba v določenih okoliščinah nejasni ali se različno razlagajo, zlasti pri zapletenih transakcijah, s tem pa prispevajo k preprečevanju sporov med davkoplačevalci in davčnimi organi v prihodnosti;
- X. ker se je praksa izdajanja davčnih odločb razvila v okviru tesnejšega in bolj sodelovalnega odnosa med davčnimi organi in davkoplačevalci kot način, kako se spoprijeti z vse bolj zapleteno davčno obravnavo nekaterih transakcij v vse bolj kompleksni, globalni in digitalizirani ekonomiji; ker se je – čeprav države članice trdijo, da davčne odločbe niso diskrecijske narave, pač pa se uporabljajo le za pojasnitev obstoječe davčne zakonodaje, pri čemer ostajajo tajna – na podlagi dela posebnega odbora Parlamenta potrdilo, da se lahko davčne odločbe izdajo brez kakršnega koli pravnega okvira na podlagi neformalnih ali diskrecijskih dogovorov, ki podpirajo davčno motivirane strukture, temelječe na mehanizmih davčnega načrtovanja, ki jih pogosto uporabljajo multinacionalna podjetja za zmanjšanje svojih davčnih prispevkov; ker se zdi, da to velja zlasti – vendar ne izključno – za davčne odločbe, povezane z določanjem transfernih cen znotraj podjetja (t. i. vnaprejšnji cenovni sporazumi); ker lahko davčne odločbe z zagotavljanje pravne varnosti le za nekatere izbrane akterje ustvarijo neenakost med podjetji, ki so jih prejela, in podjetji v istem sektorju, ki do njih nimajo dostopa;
- Y. ker niti OECD niti Evropska komisija nista pozvala k prenehanju same prakse izdajanja davčnih odločb;

Sreda, 25. november 2015

- Z. ker vnaprejšnja davčne odločbe ne bi smele vplivati na davčno obravnavo transakcij ali koristiti enemu davkoplačevalcu v škodo drugega, temveč bi morale, če ne pride do spremembe okoliščin, imeti enak učinek kot naknadna uporaba osnovnih davčnih določb; ker se zato to poročilo ne osredotoča zgolj na davčne odločbe, temveč v skladu z mandatom, ki ga je prejel posebni odbor TAXE, zajema vse davčne ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom, ki se lahko na splošno opredelijo kot škodljive davčne prakse, t.j. ukrepi, katerih cilj je privabiti podjetja nerezidente ali njihove transakcije v škodo drugih davčnih jurisdikcij, kjer bi bile te transakcije sicer obdavčene, in/ali ukrepi, ki naj bi zagotovili ugodnosti samo nekaterim podjetjem, s čimer izkrivljajo konkurenco;
- AA. ker bi v določeni meri škodljive davčne prakse utegnile biti povezane z enim ali več nezaželenih učinkov: pomanjkljivo preglednostjo, samovoljno diskriminacijo, izkrivljanjem konkurence in neenakimi konkurenčnimi pogoji na notranjem trgu in zunaj njega, posledicami za celovitost enotnega trga ter za poštenost, stabilnost in legitimnost davčnega sistema, višjo obdavčitvijo manj mobilnih gospodarskih dejavnikov, povečanimi gospodarskimi neenakostmi, nepošteno konkurenco med državami, erozijo davčne osnove, nezadovoljstvom v družbi, nezaupanjem in demokratičnim deficitom;
- AB. ker je treba priznati, da so sicer mala in srednja podjetja še naprej gonilna sila gospodarstva in zaposlovanja v Evropi, kljub temu pa imajo multinacionalna podjetja ključno vlogo pri ustvarjanju naložb, gospodarske rasti in delovnih mest; ker je plačilo poštenega deleža davkov v državah, kjer ta podjetja dejansko gospodarsko delujejo in ustvarjajo vrednost, njihov ključni prispevek k blaginji in trajnosti evropskih družb;

Delo posebnega odbora

- AC. ker se je posebni odbor Parlamenta, ustanovljen 26. februarja 2015, sestel štirinajstkrat in poslušal predstavitev predsednika Komisije Jean-Clauda Junckerja, komisarke za konkurenco Margrethe Vestager, komisarja za gospodarske in finančne zadeve, obdavčenje in carino Pierra Moscovicia, predsednika Sveta Pierra Gramegne, ministrov za finančne zadeve Michela Sapina (Francija), Wolfganga Schäubleja (Nemčija), Piera Carla Padoana (Italija), Luisa de Guindosa (Španija), predstavnikov OECD, pa tudi prijaviteljev nepravilnosti, preiskovalnih novinarjev, strokovnjakov, predstavnikov akademskega sveta, predstavnikov multinacionalnih podjetij, strokovnih združenj, sindikatov, nevladnih organizacij in poslancev parlamentov držav EU (glej Prilogo 1); ker so delegacije odbora TAXE obiskale Švico, da bi preučile nekatere vidike iz dela mandata odbora, ki se nanaša na tretje države, in naslednje države članice, da bi zbrale informacije: Belgijo, Luksemburg, Irsko, Nizozemsko in Združeno kraljestvo; ker so bila organizirana tudi srečanja z vladnimi predstavniki Gibraltarja ter Bermudov; ker kljub vsem tem dejavnostim, ki so pripeljale do različnih in dragocenih spoznanj o davčnih sistemih in praksi v vsej EU, niso bila pojasnjena vsa potrebna vprašanja, vključno z nedoslednostmi, ki ostajajo v izjavah predsednika Komisije Jean-Clauda Junckerja, o dolgo skriti strani iz poročila Jeannota Kreckéja;
- AD. ker je delo odbora delno oviralo to, da se številne države članice in Svet niso pravočasno odzvali (glej Prilogo 2) in posredovali zahtevane dokumentacije ali pa so posredovali le vpludnostni odgovor, v katerem se skorajda niso dotaknili bistva zahtev; ker so le štiri od 17 povabljenih multinacionalnih podjetij privolila v predstavitev pred odborom na prvo povabilo junija in julija 2015; ker je še 11 multinacionalnih podjetij pristalo na predstavitev pred odborom šele po glasovanju o poročilu v odboru TAXE in po več ponovnih vabilih, tako da je bilo treba organizirati izredno sejo tik pred glasovanjem na plenarnem zasedanju (glej Prilogo 3); ker tudi Komisija ni v celoti sodelovala in ni poslala vseh sejnih dokumentov in zapisnikov z neformalnih srečanj skupine za kodeks ravnanja, temveč je zaradi nepopustljivosti nekaterih držav članic omogočila samo delno seznanitev z njimi; ker je bilo treba zato podaljšati mandat odbora; a;

Sreda, 25. november 2015

AE. ker je v času sprejetja tega poročila še vedno potekalo več preiskav Komisije o državni pomoči v zvezi z dogovori o transfernih cenah, odobrenimi z davčnimi odločbami in drugimi ukrepi podobne narave ali s podobnim učinkom, ki vplivajo na obdavčljivi dobiček nekaterih odvisnih družb multinacionalnih podjetij;

Pregled praks pri obdavčevanju dohodkov pravnih oseb v državah članicah

1. opozarja, da so se modeli obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v industrializiranih državah izoblikovali v prvi polovici 20. stoletja, ko je bila čezmejna dejavnost omejena; ugotavlja, da sta globalizacija in digitalizacija gospodarstva močno spremenili globalne vrednostne verige ter način, kako trgi delujejo, in da ima zdaj večina velikih podjetij nadnacionalno strukturo, zaradi česar ni dovolj upoštevati le nacionalne davčne predpise; poudarja, da nacionalni in mednarodni predpisi na področju obdavčenja ne dohajajo razvoja poslovnega okolja;

2. poudarja, da je treba oblikovati uravnoteženo in pravično davčno politiko kot sestavni del strukturnih reform v državah članicah;

3. ugotavlja, da podjetja, ki poslujejo čezmejno, sicer vse težje delujejo v skladu z različnimi davčnimi sistemi, vendar lahko zaradi globalizacije in digitalizacije lažje organizirajo svoje dejavnosti prek davčnih oaz in oblikujejo dodelane strukture, s katerimi zmanjšajo svoj globalni davčni prispevek; je zaskrbljen, ker je večina držav članic zaradi gospodarske in dolžniške krize ter proračunske konsolidacije znatno zmanjšala število zaposlenih v davčni upravi; poudarja, da bi nacionalne davčne uprave morale imeti na voljo zadostne vire, vključno s človeškimi viri, za učinkovito delovanje pri preprečevanju in odkrivanju agresivnega davčnega načrtovanja, davčnih utaj in izogibanja davkom, ter boju proti njim, saj ti ustvarjajo znatno erozijo davčne osnove, pa tudi za zagotavljanje boljšega in pravičnejšega pobiranja davkov in verodostojnost davčnega sistema; opozarja, da so študije pokazale, da usposobljeno osebje v davčni upravi državi prinese znatno več prihodkov kot s tem povezanih odhodkov, saj ima učinkovitost davčne uprave neposreden pozitiven učinek na davčne prihodke;

4. opozarja na razliko med škodljivimi davčnimi praksami nekaterih davčnih in nacionalnih uprav, ki multinacionalnim podjetjem omogočajo preusmerjanje dobičkov, da se izognejo obdavčitvi na ozemljih, kjer so bili dobički ustvarjeni, in na drugi strani konkurenco držav pri privabljanju tujih neposrednih naložb ali ohranjanju gospodarskih dejavnosti znotraj države v popolni skladnosti z zakonodajo EU;

5. poudarja, da Pogodba v skladu z načelom subsidiarnosti državam članicam omogoča, da določijo svojo stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb in davčno osnovo, vse dokler ne bodo v skladu s Pogodbo sprejeti ukrepi za večjo davčno konvergenco; poudarja tudi, da zaradi prezapletenih predpisov v okviru nacionalnih davčnih sistemov in razlik med njimi prihaja do zakonodajnih vrzeli, ki jih multinacionalna podjetja izkoriščajo za agresivno davčno načrtovanje, zaradi česar pride do erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, tekmovanja v zniževanju standardov in končno do neoptimalnih ekonomskih posledic; poudarja, da je tovrstno izogibanje davkom v škodo vsem nacionalnim proračunom kot celoti, saj povečanje prihodkov od davkov na podlagi škodljivih davčnih praks v eni državi članici (z odstopanji, posebnimi olajšavami ali zakonodajnimi vrzeli) ne odtehta zmanjšanja prihodkov od davkov v drugih; poudarja, da je nadaljnjo erozijo davčne osnove mogoče preprečiti le z bolj usklajenim in skupnim pristopom držav članic, na podlagi katerega bi oblikovali skupni okvir, v katerem bi države članice določale svoje davčne stopnje ter bi lahko preprečevale nadaljnjo erozijo davčne osnove, škodljivo davčno konkurenco ter zniževanju standardov glede davčne stopnje;

6. opozarja, da nekatere države članice uradno podjetja višje obdavčujejo kot druge, da pa so v resnici davčne stopnje zaradi olajšav in zakonodajnih vrzeli, ki so v korist domačih podjetij, bistveno nižje, tako da so te dejansko nižje kot v državah članicah z uradno nizkimi davčnimi stopnjami;

Sreda, 25. november 2015

7. poudarja, da v nekaterih državah članicah nižja davčna stopnja za dohodke pravnih oseb lahko zagotovi višji davčni prihodek kot višja davčna stopnja;

8. ugotavlja, da so se po podatkih Komisije⁽¹⁾ zakonsko določene stopnje davka od dohodkov pravnih oseb v EU v obdobju od leta 1995 do 2014 znižale za 12 odstotnih točk s 35 % na 23 %; poudarja, da se je poleg znižanja davčnih stopenj razširila tudi davčna osnova, s čimer se ublažijo izgube prihodkov, in da so relativno stabilni prihodki iz obdavčenja dohodkov pravnih oseb v enakem časovnem okviru lahko tudi posledica razširjenega trenda ustanavljanja podjetij, in sicer prehoda z nekaterih zakonitih oblik poslovanja, kot je samostojno podjetništvo, na status podjetja, zaradi česar pride do podobnega prehoda z davčne osnove fizične osebe na davčno osnovo pravne osebe;

9. ugotavlja, da večina držav članic porabi veliko sredstev za davčne olajšave, ki naj bi malim in srednjim podjetjem zagotovile konkurenčno prednost, vendar Komisija meni, da so v treh od štirih držav članic, preučeni v nedavni študiji, ti poskusi izničeni zaradi učinka mednarodnega davčnega načrtovanja⁽²⁾; ugotavlja, da so zaradi teh učinkov mala in srednja podjetja v podrejenem konkurenčnem položaju kljub večjim stroškom, povezanim z davčnimi izdatki v ta namen, in da ti učinki izničujejo namen oblikovalcev nacionalnih politik;

10. poudarja, da je vrzel med zakonsko določenimi in dejanskimi davčnimi stopnjami vse večja, zlasti pri podjetjih, ki poslujejo na mednarodni ravni, kar vsaj delno odraža različna odstopanja in izjeme od splošno veljavne davčne ureditve, bodisi ker je zakonodajalec to načrtoval, da bi dosegel določene cilje, bodisi ker je to posledica agresivnega davčnega načrtovanja, tj. oblikovanja povsem umetne ureditve samo za davčne namene;

11. poudarja, da neskladnosti med davčnimi sistemi na globalni ravni prispevajo k znatnemu zmanjšanju davčne osnove in davčnim utajam, vendar ukrepanje le na ravni EU teh težav ne bo odpravilo;

12. ugotavlja, da se 28 davčnih sistemov v EU zelo razlikuje med sabo, tako glede opredelitve davčne osnove kot davčnih stopenj, še toliko bolj, če upoštevamo posebne jurisdikcije, ki so povezane z državami članicami EU in v katerih veljajo samostojni davčni sistemi (čezmorska ozemlja in ozemlja Združenega kraljestva pod britansko krono); obžaluje, da v EU ne obstajajo skupne opredelitve ali smernice glede osnovnih pojmov in elementov, kot so ravnovesje med obdavčevanjem pri viru in glede na rezidentstvo, stalna poslovna enota in obdavčljivi subjekti, ekonomska osnova in predpisi o preprečevanju zlorab, opredelitev obresti in licenčnin, obravnava dolga in lastniškega kapitala, še manj pa glede tega, kaj se lahko odbije od davčne osnove in kaj ne, zaradi česar so davčni sistemi držav članic neusklajeni; poudarja, da je treba te opredelitve uskladiti;

13. poudarja, da nacionalne preferencialne ureditve in neskladnosti med različnimi davčnimi sistemi na enotnem trgu ustvarjajo priložnosti za izogibanje davkom; ugotavlja, da te neželene učinke še poslabšuje veljavnost številnih dvostranskih davčnih sporazumov med državami članicami in tretjimi državami ter nezadostne določbe za preprečevanje zlorab v njih;

14. ugotavlja, da neusklajenost davčnega okvira v EU še dodatno otežuje očitno nesodelovanje med državami članicami; v zvezi s tem poudarja, da države članice ne upoštevajo vedno, kakšen učinek bodo imeli njihovi davčni ukrepi na druge države članice, kar ne velja samo za oblikovanje davčnih ukrepov, temveč tudi za izmenjavo informacij o njihovem izvajanju, zaradi česar se na davčnem področju uveljavlja politika iskanja koristi na račun drugih, kar je v nasprotju s samimi temelji evropskega projekta; poudarja, da bi sistematična in učinkovita izmenjava informacij med državami članicami omogočila, da bi lahko upoštevale davčno obravnavo posameznih tokov dohodkov ali transakcij v drugih državah članicah; poudarja, da se tudi zaradi tega dogaja, da je dobiček, ki ga ustvarijo multinacionalna podjetja v neki državi članici, v EU obdavčen po zelo nizki stopnji ali sploh ni obdavčen, kar je nesprejemljivo;

⁽¹⁾ *Taxation trends in the European Union* (Trendi obdavčenja v Evropski uniji), statistična poročila Eurostata, izdaja iz leta 2014.

⁽²⁾ Evropska komisija (2015), *SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises* (Obdavčevanje malih in srednjih podjetij v Evropi – empirična študija o obdavčevanju dohodkov za mala in srednja podjetja v primerjavi z velikimi podjetji).

Sreda, 25. november 2015

15. meni, da bi bilo treba v zvezi z notranjim trgovsko fiskalno politiko in politiko konkurence obravnavati kot dve plati iste medalje, in poziva Komisijo, naj ponovno oceni in okrepi razpoložljive instrumente in vire za politiko konkurence in državne pomoči;

16. poudarja, da je zблиževanje nacionalnih davčnih sistemov v EU zelo omejeno, čeprav se je proces povezovanja EU v zadnjih 30 letih poglobil bolj kot kdajkoli prej, zlasti v zvezi z enotnim trgovsko ter ekonomsko in monetarno unijo; obžaluje, da usklajevanje nacionalnih davčnih sistemov močno zaostaja za usklajevalnimi prizadevanji na ravni EU na drugih področjih, zlasti v okviru evropskega semestra, čeprav se precejšen del kombinacije politik za zagotavljanje fiskalne konsolidacije – razen pomembnih ukrepov na področju odhodkov – nanaša na prihodke; meni, da bi bilo treba ta vidik vključiti v poročilo petih predsednikov o dokončanju evropske ekonomske in monetarne unije iz junija 2015;

17. poudarja, da pomanjkanje politične volje za doseganje konvergence med nacionalnimi fiskalnimi politikami države članice spodbuja, da se odločajo za dvostranski pristop, čeprav bi bil skupni pristop bolj učinkovit; želi spomniti na možnost, da bi fiskalno konvergenco poskušali doseči z uporabo okrepljenega sodelovanja; v zvezi s tem pozdravlja željo nekaterih držav članic po uvedbi davka na finančne transakcije;

Instrumenti agresivnega davčnega načrtovanja in njihov učinek

18. poudarja, da se zaradi izogibanja davkom, ki se ga poslužujejo nekatera multinacionalna podjetja, njihov dobiček, ki ga ustvarijo v evropskih jurisdikcijah, lahko dejansko obdavči po skoraj ničelni davčni stopnji, poudarja pa tudi, da ta multinacionalna podjetja, ki sicer imajo koristi od številnih javnih dobrin in storitev v državah, kjer poslujejo, ne plačajo svojega deleža in tako prispevajo k eroziji davčne osnove in poglobljanju neenakosti; poudarja tudi, da je možnost preusmerjanja dobička na voljo samo podjetjem, ki poslujejo čezmejno, kar škoduje konkurentom, ki poslujejo samo v eni državi;

19. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da izogibanje davkom od dohodkov pravnih oseb neposredno vpliva na nacionalne proračune in na razčlenitev deležev davčnih prihodkov po kategorijah davkoplačevalcev ter po ekonomskih dejavnikih (v korist najbolj mobilnih dejavnikov, kot je kapital v obliki tujih neposrednih naložb); obžaluje, da poleg izkrivljanja konkurence in neenakih konkurenčnih pogojev to povzroča izjemno zaskrbljujoče razmere, ko v času intenzivne fiskalne konsolidacije in strukturnih reform nekateri od navedenih davčnih zavezancev z najvišjo plačilno sposobnostjo prispevajo znatno manj od tistih, ki jih je gospodarska, finančna in dolžniška kriza najbolj prizadela, kot so navadni državljani in podjetja, ki ne uporabljajo agresivnega davčnega načrtovanja, ki pogosto spadajo v kategorijo malih in srednjih podjetij in zaradi tega podrejenega davčnega položaja pogosto ne morejo konkurirati multinacionalnim podjetjem; poudarja, da bi to utegnilo spodkopati zaupanje v demokracijo in vplivati na splošno izpolnjevanje davčnih obveznosti, zlasti v državah, ki izvajajo program za prilagoditev; obžaluje, da so prijavitelji nepravilnosti, ki nacionalnim organom zaradi javnega interesa zagotavljajo ključne informacije o kršitvah, nezakonitem ravnanju, prevarah ali nezakonitih dejavnostih, lahko kazensko preganjani ali doživljajo osebne ali ekonomske posledice; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da se s podobnimi posledicami včasih soočajo celo novinarji pri odkrivanju nezakonitih ali nelegitimnih praks;

20. ugotavlja, da je raziskava Mednarodnega denarnega sklada ⁽¹⁾, v katero je bilo vključenih 51 držav, pokazala, da izguba prihodka zaradi preusmeritve dobička z ene davčne jurisdikcije v drugo znaša približno 5 % sedanjih prihodkov od davka od dohodkov pravnih oseb, v državah, ki niso članice OECD, pa skoraj 13 %; ugotavlja tudi, da po navedbah Komisije ekonometrični dokazi kažejo, da je pri tujih neposrednih naložbah vidik obdavčitve dohodkov pravnih oseb skozi čas postal vse pomembnejši; poudarja, da se po izsledkih študije v EU vsako leto izgubi približno 1 bilijon EUR potencialnih davčnih prihodkov zaradi skupnega učinka davčnih goljufij in davčnih utaj, med drugim tudi sive ekonomije, in izogibanja davkom ⁽²⁾ in da ocene kažejo, da letne izgube za nacionalne proračune, nastale zaradi izogibanja davkom, znašajo okoli 50 do 70 milijard EUR, da pa bi te izgube prihodkov v EU v resnici utegnile znašati okoli 160 do 190 milijard EUR, če bi

⁽¹⁾ Politična dokumenta Mednarodnega denarnega sklada *Spillovers in international corporate taxation* (Učinek prelivanja pri mednarodnem obdavčevanju dohodkov pravnih oseb), 9. maj 2014, in *Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries* (Erozija davčne osnove in preusmeritev dobička ter države v razvoju), 29. maj 2015.

⁽²⁾ Poročilo Richarda Murphya, FCA, z dne 10. februarja 2012 z naslovom *Closing the European Tax Gap* (Zmanjševanje davčne vrzeli v Evropi).

Sreda, 25. november 2015

upoštevali posebne davčne ureditve, neučinkovitost pri pobiranju davkov ter druge podobne dejavnosti⁽¹⁾; odbor OZN za trgovino in razvoj pa je izračunal, da se v državah v razvoju zaradi tega, ker se multinacionalna podjetja izogibajo davkom, na leto izgubi približno 100 milijard USD prihodkov; poudarja, da je treba te ocene obravnavati previdno in da bi utegnile biti pre nizke glede na dejanske izgube za nacionalne proračune, saj je preglednost majhna, na svetu pa se uporabljajo različni računovodski in pojmovni okviri, kar vpliva na razpoložljivost primerljivih in tehtnih podatkov ter na zanesljivost ocen;

21. ugotavlja, da se lahko strategije davčnega načrtovanja oblikujejo na podlagi strukturiranja korporacij, ureditev financiranja za njihove odvisne družbe ali določanja transfernih cen brez povezave z dejanskimi gospodarskimi dejavnostmi, kar omogoča umetno preusmerjanje dobička med jurisdikcijami s ciljem zmanjšati globalni davčni prispevek podjetij; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da je v EU vse več navideznih družb, ki so podjetja samo po imenu, uporabljajo pa se izključno za namene davčne utaje; opozarja na poseben primer podjetja McDonalds, za katero je združenje sindikatov v poročilu opozorilo, da so med letoma 2009 in 2013 njegove davčne prakse evropske države stale čez milijardo EUR davčnih izgub⁽²⁾;

22. meni, da kljub učinkovitim gospodarskim povezavam in interakciji na notranjem trgu nacionalne preferencialne ureditve in nizka raven usklajenosti ali konvergence med davčnimi sistemi držav članic povzročajo številna neskladja, ki omogočajo agresivno davčno načrtovanje, dvojne olajšave in dvojno neobdavčevanje, na primer prek ene ali kombinacije več naslednjih praks: nepošteno določanje transfernih cen, iskanje olajšav v jurisdikcijah z visokimi davki, prenos sredstev, pridobljenih prek posojil, na namenska podjetja, prenos tveganja, hibridni finančni instrumenti, izkoriščanje neusklajenosti, davčna arbitraža, dogovori o licenčinah, izbiranje najugodnejšega sporazuma in prodaja sredstev v jurisdikcijah z nizkimi davki;

23. poudarja, da je pri misijah za zbiranje informacij v petih državah članicah in Švici posebni odbor ugotovil, da bi več nacionalnih davčnih ukrepov, ki jih multinacionalna podjetja pogosto uporabljajo v kombinaciji, utegnilo veljati za škodljive davčne prakse, zlasti spodaj naštetih, vendar ta seznam ni izčrpen:

- zloraba davčnih odločb ali sporazumov o poravnavi, ki niso le pojasnitev obstoječe zakonodaje in zagotavljajo ugodnejšo davčno obravnavo,
- različne opredelitve stalne poslovne enote davčnega rezidentstva,
- majhno upoštevanje ali neupoštevanje ekonomske osnove, ki omogoča ustanavljanje subjektov za posebne namene (npr. navideznih in slamnatih družb) z ugodnejšo davčno obravnavo,
- odbitek nominalnih obresti (podjetjem omogoča, da od svojih obdavčljivih dohodkov odbijejo navidezne obresti, izračunane na podlagi njihovega lastniškega kapitala),
- prakse izdajanja stališč o presežnem dobičku (prek katerih lahko podjetje od davčne uprave pridobi pisno potrdilo o tem, da njegov obdavčljivi dohodek ne vključuje dobička, ki ne bi bil ustvarjen, če ne bi bilo del multinacionalnega podjetja),
- nejasne ali neusklajene določbe o določanju transfernih cen,
- številne preferencialne ureditve, zlasti glede neopredmetenih sredstev (posebna ureditev za obdavčitev patentov, znanja ali intelektualne lastnine),
- povračilo ali oprostitev davčnega odtegljaja za obresti, dividende in licenčnine na podlagi dvostranskih davčnih sporazumov in/ali določb nacionalne zakonodaje,

⁽¹⁾ *European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union* (Evropska dodana vrednost zakonodajnega poročila o uvajanju preglednosti, skladnosti in konvergence v politike o obdavčevanju dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji), Dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino in Silvia Merler, Evropski parlament.

⁽²⁾ *Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's* (Nesrečno kosilo – na jedilniku pri McDonaldsu izogibanje davkom v višini ene milijarde evrov“, EPSU et al., februar 2015.

Sreda, 25. november 2015

- različne pravne opredelitve v državah članicah (hibridni subjekti ali hibridna posojila, kjer se obrestni odhodki spremenijo v izvzete dividende),
- v primeru Švice posebne davčne ureditve na ravni kantonov za podjetja pod tujim nadzorom, ki ne veljajo za podjetja pod nacionalnim nadzorom (ločevalne ureditve);
- pomanjkanje učinkovitih splošnih ali posebnih pravil proti zlorabi ali ohlapno izvrševanje ali razlaga teh pravil,
- strukture, ki lahko prikrijejo dejanskega lastnika sredstev in za katere morda ne veljajo ureditve za izmenjavo informacij, kot so skladi in t. i. prostocarinska območja;

24. ugotavlja, da po podatkih Komisije ⁽¹⁾ 72 % preusmeritev dobička v EU poteka prek določanja transfernih cen in lokacije intelektualne lastnine;

25. poudarja, da so v zadnjih letih številne države članice razvile posebne mehanizme za zmanjšanje davka od dohodkov pravnih oseb, s katerimi želijo pritegniti mobilna neopredmetena sredstva podjetij, kot je dohodek od intelektualne lastnine; ugotavlja, da so možnosti za zmanjšanje davčne osnove in olajšave raznolike, prav tako pa tudi področja uporabe predlaganih mehanizmov (posebna ureditev za obdavčitev inovacij, intelektualne lastnine, znanja, patentov itd.); poudarja, da v nekaterih državah članicah za davkoplačevalce ni obvezno, da za pridobitev davčnih ugodnosti intelektualno lastnino ustvarijo sami in/ali v zadevni državi, temveč je dovolj, da jo pridobijo prek podjetja, ki ima rezidenstvo v tej jurisdikciji; zato poudarja, da morajo biti vse davčne olajšave za raziskave in razvoj povezane z dejanskimi izdatki v navedeni jurisdikciji;

26. poleg tega poudarja, da se lahko v skladu z nacionalnimi davčnimi sistemi za stroške raziskav in razvoja že zdaj uveljavlja izvzete iz obdavčitve, tudi če ne obstaja posebna ureditev za obdavčitev intelektualne lastnine, in da te ureditve prispevajo k izogibanju davkom na način, ki je v nasprotju s sistemom;

27. meni, da so ti mehanizmi primeri škodljive davčne konkurence med državami, saj večinoma niso povezani z realnim gospodarstvom in nanj večinoma ne vplivajo, vplivajo pa na znižanje davčnih prihodkov v drugih državah, tudi v državah članicah; opozarja, da je Komisija pri pregledu davčnih spodbud za raziskave in razvoj ⁽²⁾ ugotovila, da posebna ureditev za obdavčitev intelektualne lastnine prej povzroči preselitev dohodka pravnih oseb, kot pa da bi spodbujala inovacije;

28. poudarja, da v gospodarskem okolju, za katerega je značilnih več neopredmetenih sredstev, na določanje transfernih cen pogosto vpliva pomanjkanje primerljivih transakcij in referenčnih meril, zaradi česar je pravilno izvajanje tržnega načela, v skladu s katerim bi bilo treba določanje cen transakcij med subjekti, ki spadajo v isto skupino, vrednotiti enako kot transakcije med neodvisnimi subjekti, izjemno zahtevno;

29. ugotavlja, da obstoječe smernice za določanje transfernih cen multinacionalnim podjetjem dopuščajo precejšnjo svobodo pri izbiri in uporabi metod ocenjevanja; poudarja, da multinacionalna podjetja izkoriščajo popolno pomanjkanje učinkovitih skupnih standardov za določanje transfernih cen ter različna odstopanja, izjeme in alternative, ki so na voljo – kar je v nasprotju z duhom omenjenih smernic –, s čimer prilagajajo svoj obdavčljivi dobiček glede na jurisdikcije in zmanjšujejo svojo skupno davčno obveznost, na primer prek zlorabe metode dodatka na stroške, samovoljnega določanja profitnih marž ali vprašljivega neupoštevanja nekaterih odhodkov pri svojih izračunih; poudarja, da je najboljši način za reševanje vprašanja transfernih cen na ravni EU konsolidacija skupne davčne osnove, s katero bi odpravili potrebo po teh cenah;

⁽¹⁾ Delovni dokument Komisije z dne 17. junija 2015 o davku od dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji (SWD(2015)0121).

⁽²⁾ A study on R&D Tax incentives (Študija o davčnih spodbudah za razvoj in inovacije), dokument o davkih št. 52–2014, Evropska komisija.

Sreda, 25. november 2015

30. poudarja, da davčne uprave ne morejo ustrezno spremljati dokumentov o določanju transfernih cen, ki jih predložijo multinacionalna podjetja ali njihovi predstavniki, saj so pogosto preslabo opremljene in jim primanjkuje osebja, da bi temeljito preučile te analize ter njihove rezultate in učinke;

31. obžaluje, da so v gospodarskem okolju, kjer se 60 % svetovne trgovine odvija znotraj skupin⁽¹⁾, smernice za izvajanje tega povsem ekonomskega koncepta na nacionalni ravni razdrobljene in so zato podvržene nedoslednostim med državami članicami in pravnim sporom;

32. poudarja tudi, da kljub znatnemu številu pravnih sporov v EU zaradi različne razlage enakih načel o določanju transfernih cen še vedno ni učinkovitega mehanizma za reševanje sporov na evropski ravni; ugotavlja, da lahko poravnava zadev v zvezi z določanjem transfernih cen, ki se predložijo Konvenciji EU o arbitraži, traja do osem let, kar prispeva k pravnim negotovosti za podjetja in davčne uprave;

33. poudarja bistveno vlogo velikih revizijskih podjetij, med drugim „velikih štirih“, pri snovanju in trženju stališč in mehanizmov za izogibanje davkom, ki izkoriščajo neskladnosti med nacionalnimi zakonodajami; poudarja, da omenjena podjetja, v katerih davčne storitve predstavljajo znaten del prihodka, obvladujejo revizijske trge v večini držav članic, prevladujejo na področju storitev davčnega svetovanja na globalni ravni in tvorijo omejen „oligopol“; meni, da bo, če se bodo te razmere nadaljevale, neizbežno prišlo do oviranja delovanja enotnega trga na področju dejavnosti „velikih štirih“; opozarja na navzkrižje interesov, do katerega prihaja znotraj istega podjetja, in sicer med davčnim svetovanjem in svetovalnimi dejavnostmi za davčne uprave ter storitvami davčnega svetovanja za multinacionalna podjetja, ki izkoriščajo šibkosti nacionalnih davčnih zakonov; meni, da bi bilo treba na tem področju spodbujati dobro prakso ter izboljšati obstoječe kodekse ravnanja; vseeno pa dvomi v učinkovitost kodeksov ravnanja podjetij in politik družbene odgovornosti gospodarskih družb pri reševanju tega vprašanja; poudarja, da so davčne odločbe postale pogosta poslovna praksa v EU in po svetu, ne le za zagotovitev pravne varnosti ali ugodnih davčnih dogovorov, temveč tudi v primerih, ko zakonodajne določbe ne dopuščajo različnih interpretacij; je zaskrbljen, ker sektor davčnega svetovanja ocenjuje, da že 50-odstotna možnost, da je mehanizem davčnega načrtovanja zakonit, zadostuje za to, da ga priporočijo strankam⁽²⁾;

34. poziva davčne organe, naj izboljšajo in diverzificirajo svoje vire znanja ter znatno izboljšajo postopek ocene učinka, da bi zmanjšali tveganje nepričakovanih posledic novih davčnih ukrepov; opozarja države članice, da k ustvarjanju davčnih vrzeli, nepoštenosti davčnih sistemov in nizki verodostojnosti davčne politike pomembno prispevajo ne le razlike med davčnimi sistemi, pač pa tudi pretirana zapletenost nacionalnih davčnih sistemov in majhna stabilnost s preveč pogostimi spremembami; v zvezi s tem poudarja, da davčna razdrobljenost ovira ustanovitev evropske unije kapitalskih trgov;

Stanje in ocena ukrepov EU ter mednarodnih in nacionalnih ukrepov

35. priznava, da je bilo po ekonomski krizi in še škandalu LuxLeaks obravnavanje agresivnega davčnega načrtovanja, ki ga izvajajo multinacionalna podjetja, visoko na političnem dnevnem redu držav članic, EU, OECD in skupine G-20, vendar obžaluje, da do zdaj razen projekta OECD in skupine G-20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička še bil dosežen znaten praktični napredek;

36. glede na to ugotavlja, da so številne države članice sprejele ali nameravajo sprejeti ukrepe za boj proti izogibanju davkom, zlasti v zvezi z omejevanjem odbitkov obresti, predpisi o preprečevanju zlorab, boljše opredelitvijo stalne poslovne enote (vključno z oblikovanjem testov ekonomske osnove za učinkovitejšo ugotavljanje davčne zavezanosti podjetij), morebitno izključitvijo podjetij, ki ne upoštevajo pravil, iz javnih razpisov ali objavo sistemov davčnega načrtovanja, kar je vse lahko bistveno za obnovo verodostojnosti davčnega sistema in zmanjšanje razkoraka med vzpostavljanjem specifičnih sistemov in sprejemanjem korektivnih ukrepov, tudi na zakonodajni ravni;

⁽¹⁾ *Transfer pricing: Keeping it at arm's length* (Določanje transfernih cen: ohranjanje tržnega načela), OECD Observer 230, januar 2002 (popravljen 2008).

⁽²⁾ Spodnji dom parlamenta Združenega kraljestva, ustna predstavitev pred odborom za javne finance, 31. januar 2013.

Sreda, 25. november 2015

37. ima vseeno pomisleke, da če ne bo sodelovalnega pristopa, utegnejo enostranski ukrepi držav članic proti eroziji davčne osnove dodatno zaplesti razmere in ustvariti nove neuskkljenosti ter s tem dodatne priložnosti za izogibanje davkom na notranjem trgu; poudarja, da bo učinek enak, če bodo države članice različno izvajale mednarodne smernice ali smernice EU;

38. pozdravlja različne, tudi najnovejše pobude in zakonodajne predloge Komisije v zadnjih 20 letih za tesnejše usklajevanje sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb v državah članicah, da bi okrepili notranji trg, obravnavali vprašanja dvojne obdavčitve ali dvojne neobdavčitve in ohranili pravico držav članic do učinkovitega obdavčevanja; kljub temu obžaluje, da je Svet doslej sprejel le malo teh predlogov in pobud, in sicer zaradi zahteve o soglasju in ker so nekatere države članice še vedno prepričane, da imajo same več koristi od lukenj v neuskkljenem davčnem sistemu, kot bi jih imele skupaj v usklajenem;

39. pozdravlja, da je bil objavljen nov sveženj o davčni politiki, in poziva Komisijo, naj si prizadeva zagotoviti pošten sistem obdavčitve na podlagi načela, da je treba davke plačevati v državi, kjer se ustvarja dobiček, ter tako preprečiti izkrivljanje notranjega trga in nepošteno konkurenco;

40. poudarja, da je Skupina za kodeks ravnanja o obdavčitvi podjetij (v nadaljnjem besedilu skupina), ki so jo leta 1998 ustanovile države članice, konec prejšnjega stoletja in v prvih letih tega stoletja izkoreninjenje tedaj najškodljivejših posameznih davčnih praks, in sicer z dvotirnim pristopom mehkega prava, po katerem se veljavni ukrepi, ki povzročajo škodljivo davčno konkurenco, odpravijo in v prihodnosti ne uvajajo več („mirovanje“);

41. obžaluje, da delo skupine vsaj na videz nima več zagona; ugotavlja, da so države članice več kot 100 ukrepov, ki so bili odpravljeni na podlagi dela skupine, nadomestile z davčnimi ukrepi s podobno škodljivimi učinki; ugotavlja, da so se davčni organi na priporočila skupine odzvali tako, da so vzpostavili nove strukture z enakimi škodljivimi učinki kot tiste, ki jih je skupina pomagala odpraviti; obžaluje neuspeh pri preteklih poskusih, da bi okrepili upravljanje in mandat skupine ter prilagodili in razširili njene metode dela in merila, določene v kodeksu, za boj proti novim oblikam škodljivih davčnih praks v sedanjem gospodarskem okolju; podpira najnovejše predloge Komisije na to temo, kot so opredeljeni v njenem akcijskem načrtu z dne 17. junija 2015 za pravičen in učinkovit sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb v EU;

42. obžaluje, da kljub ambicioznim ciljem, ki obstajajo že od leta 1997, med državami članicami še vedno vlada davčna konkurenca, pa ne toliko zaradi razlik v davčnih stopnjah kot zaradi razlik v nacionalnih pravilih za določanje, kaj je obdavčljivi dobiček, kakor je nedvomno razvidno iz večdesetletnih razlik med nominalno in dejansko stopnjo obdavčitve dohodkov pravnih oseb, ki ju uporabljajo države članice;

43. obžaluje tudi, da sta prvotni status skupine in njena ureditev upravljanja pustila preveč maneverskega prostora za politična pogajanja in kompromise pri iskanju „širšega konsenza“ (torej v resnici kvazisoglasje z možnostjo, da se v opombah izrazi nesoglasje) v zvezi z oceno škodljivih praks, kar je vplivalo na zanesljivost in celovitost dela skupine in včasih pripomoglo k namerni neobjavi poročil ali neukrepanju po poročilih, na primer pri poročilu družbe Simmons & Simmons o upravnih praksah leta 1999; obžaluje tudi, da so na razveljavljanje veljavnih ukrepov vplivali politični zastoji, v nekaterih primerih so celo po roku dovolili vključitev novih upravičencev, kar je povezano tudi s tem, da so mehanizmi skupine za odgovornost in spremljanje zelo šibki;

44. odločno poudarja, da je pristop posamične obravnave v kodeksu sicer pripomogel, da zdaj države članice tekmujejo z bolj splošnimi ukrepi, ne rešuje pa sistemske pomanjkljivosti razdrobljenega okvira EU za obdavčitev dohodkov pravnih oseb, za kar bi bila potrebna temeljitejša prenovitev;

Sreda, 25. november 2015

45. je seznanjen s prizadevanji za vzpostavitev platforme za dobro davčno upravljanje, ki za isto mizo združuje različne deležnike, da bi dosegli soglasje glede vprašanja izogibanja davkom, zlasti v mednarodnem smislu, ter Skupnega foruma za transferne cene, ki izdaja vrsto smernic o tehničnih vprašanjih v zvezi z določanjem transfernih cen; poudarja, da sta ta organa doslej prispevala le k omejenim popravkom okvira za obdavčitev dohodkov pravnih oseb; obžaluje, da smernice, ki jih je izdal Skupni forum za transferne cene, doslej še niso dovolj obravnavale vprašanja izogibanja davkom; obžaluje, da je sestava tega foruma kljub nedavno posodobljenemu članstvu še vedno neuravnotežena; poleg tega ugovarja temu, da davčni strokovnjaki, ki sodelujejo pri smernicah za transferne cene, obenem tudi svetujejo strankam pri strategijah agresivnega davčnega načrtovanja, ki temeljijo na transfernih cenah, torej imajo navzkrižne interese;

46. poudarja, da je bilo z zakonodajo EU (direktive o matičnih in odvisnih družbah, o obrestih in licenčinah, o združitvah in o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja), ki sicer ureja le omejene vidike, povezane z obdavčitvijo dohodkov pravnih oseb, moč rešiti specifična vprašanja, s katerimi se soočajo države članice in podjetja, ki delujejo v več državah; poudarja, da imajo ti ukrepi, ki so bili prvotno zasnovani za odpravo dvojnega obdavčevanja, nekatere nenamerne in ravno nasprotno učinke na izogibanje davkom in občasno privedejo celo do dvojne neobdavčitve; pozdravlja, da je Svet v pričakovanju, da bo to pomagalo odpraviti nekatere priložnosti za izogibanje davkom v EU, nedavno sprejel spremembe k direktivi o matičnih in odvisnih družbah, s katerimi namerava uvesti splošno določbo proti zlorabi in obravnavati neskladja pri hibridnem posojanju, direktiva pa bo začela veljati konec leta 2015,

47. opozarja, da so določbe Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju namenjene izvajanju izmenjave vseh ustreznih finančnih podatkov; meni, da bi lahko imela avtomatična, takojšnja in celovita izmenjava in učinkovita obdelava davčnih podatkov močan odvračilni učinek proti izogibanju davkom in uvajanju škodljivih davčnih praks ter bi državam članicam in Komisiji omogočila vse ustrezne informacije za odzivanje na te prakse;

48. obžaluje, da veljavni okvir zakonodaje in spremljanja za izmenjavo podatkov o davčnih ukrepih ni učinkovit, saj je bilo dokazano, da se veljavne zahteve za izmenjavo podatkov na lastno pobudo ali na zahtevo ne izpolnjujejo; obžaluje, da skoraj nobena država članica ne izmenjuje podatkov, kar bi lahko vplivalo na partnerske države EU; obžaluje, da ni dovolj usklajevanja med Komisijo in pristojnimi organi držav članic;

49. obžaluje, da se davčni podatki med državami članicami le redko izmenjavajo na lastno pobudo; pozdravlja, da avtomatična izmenjava podatkov ne temelji več na vzajemnosti; opozarja na strukturne težave v zasnovi sistema, saj temelji na lastni presoji, kaj je treba sporočiti in česa ne, ter na šibke sisteme nadzora, s katerimi je zelo težko prepoznati kakršnokoli kršenje zahtev glede izmenjave podatkov;

50. pozdravlja zavezanost Komisije spodbujanju avtomatične izmenjave davčnih podatkov kot evropskega in mednarodnega standarda preglednosti; jo poziva, naj kot prvi korak izpolni svojo vlogo varuhinje Pogodb in sprejme vse potrebne ukrepe, da bi zagotovila ustrezno izpolnjevanje veljavnega prava EU in upoštevanje načela lojalnega sodelovanja med državami članicami, zapisanega v Pogodbah; pozdravlja predlog skupine strokovnjakov za avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih, da bi preučili možnosti za podporo državam v razvoju z avtomatično izmenjavo podatkov, in sicer z odobritvijo nevzajemnih sporazumov o izmenjavi podatkov;

51. ugotavlja, da so pravila za državno pomoč in sankcije koristni za obravnavanje najbolj nepoštenih in izkrivljajočih škodljivih davčnih praks in imajo lahko znaten odvračilni učinek;

52. pozdravlja sveženj ukrepov Komisije za davčno preglednost v zvezi z avtomatično izmenjavo podatkov iz marca 2015 in akcijski načrt za pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU iz junija 2015; poudarja pa, da sta ta dokumenta lahko kvečjemu korak v pravo smer in da je nujno potreben skladen okvir zakonodajnih določb in upravnega usklajevanja, tudi v korist malim in srednjim podjetjem in tistim multinacionalnim podjetjem, ki pomagajo

Sreda, 25. november 2015

ustvarjati pristno gospodarsko rast in pošteno plačujejo svoje davke na notranjem trgu;

53. pozdravlja nedavni napredek glede akcijskega načrta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička po zaporednih pozivih k ukrepom na vrhah skupin G-7 in G-20, s katerim se skušajo obravnovati posamezna vprašanja, ki vplivajo na delovanje mednarodnega sistema obdavčevanja dohodkov pravnih oseb, in sicer s predlaganjem svetovnih in sistemskih ukrepov za reševanje teh vprašanj; obžaluje pozno in še vedno neenako vključevanje držav v razvoj v postopek OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, v katerem bi morale enakovredno sodelovati; prav tako obžaluje, da nekateri rezultati tega akcijskega načrta niso bolj poglobljeni na področjih, kot so škodljiva davčna ureditev, digitalno gospodarstvo in preglednost;

54. ugotavlja, da je bil akcijski načrt za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička po sistematični analizi „kritičnih točk“ mednarodnega davčnega sistema razdeljen na 15 akcijskih točk, od katerih jih je vrh skupine G-20 novembra 2014 podprl sedem, dogovor o preostalih pa naj bi bil sklenjen do oktobra 2015; poudarja, da je namen teh ukrepov v kontekstu razvijajočega se poslovnega okolja reševati vprašanja preglednosti, na primer z izdajo smernic za poročanje po državah, ter odsotnosti osnove v nekaterih mehanizmih za izogibanje davkom in večje doslednosti v mednarodnih pravilih;

55. svari pa pred kompromisi, s katerimi ne bi izpolnili prvotnih ciljev ali ki bi privedli do razhajajočih interpretacij na nacionalni ravni; hkrati poudarja, da še vedno ni učinkovitega spremljanja, kako se izvajajo smernice OECD v državah, ki so jih podprle, in da tudi najboljše zasnovane rešitve ne morejo biti učinkovite, če se ne spremljajo in ne izvajajo ustrezno;

56. poudarja, da se dejavnosti EU in OECD na tem področju dopolnjujejo; meni, da bi morala EU glede na svojo raven povezanosti preseči predloge iz načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička z usklajevanjem in približevanjem, da bi preprečila vse oblike škodljive davčne konkurence na notranjem trgu; je prepričan, da bi EU lahko vzpostavila učinkovitejša orodja, s katerimi bi zagotovila pošteno davčno konkurenco in pravico držav članic do dejanskega obdavčevanja dobičkov, ustvarjenih na njihovem ozemlju, ne da bi to negativno vplivalo na konkurenčnost EU;

Preiskave državne pomoči, ki jih je opravila Komisija: pregled in rezultati

57. poudarja, da so novi udeleženci ter mala in srednja podjetja na notranjem trgu, ki ne uporabljajo agresivnih davčnih praks, v slabšem položaju v primerjavi z multinacionalnimi podjetji, ki lahko svoje dobičke preusmerjajo ali izvajajo druge oblike agresivnega davčnega načrtovanja z vrsto odločitev in instrumentov, ki so jim na voljo izključno zaradi velikosti ali mednarodnega poslovanja; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da multinacionalnim podjetjem poleg sicer enakih razmer po plačilu davkov zaradi nižjih davčnih obveznosti ostane večji dobiček, kar zanje na enotnem trgu ustvarja neenake konkurenčne razmere v primerjavi s tekmeci, ki nimajo dostopa do agresivnega davčnega načrtovanja ter ohranjajo povezavo med državo, kjer ustvarjajo dobiček, in državo, v kateri so obdavčeni; poudarja, da je izkrivljanje enakih konkurenčnih pogojev v korist multinacionalnih podjetij v nasprotju s temeljnim načelom notranjega trga;

58. poudarja, da OECD⁽¹⁾ opozarja, da nekatera multinacionalna podjetja uporabljajo strategije, ki jim omogočajo plačevanje zgolj 5-odstotnega davka, medtem ko manjša podjetja plačujejo tudi do 30-odstotni davek, in je zaskrbljen, ker nekatere študije⁽²⁾ opozarjajo, da je povprečno davčno breme čezmejnih podjetij do 30 % nižje od domačih podjetij, ki delujejo samo v eni državi; meni, da je nesprejemljivo, da lahko nekatera multinacionalna podjetja kot rezultat teh strategij plačujejo zelo nizko dejansko stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb, medtem ko morajo nekatera mala in srednja podjetja svoje davke plačevati v celoti;

⁽¹⁾ sporočilo OECD za medije „*OECD urges stronger international co-operation on corporate tax*“ (OECD poziva k tesnejšemu mednarodnemu sodelovanju na področju davka od dohodkov pravnih oseb), 12.2.2013.

⁽²⁾ *SME taxation in Europe – An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises* (Obdavčitev malih in srednjih podjetij v Evropi – empirična študija uporabljene obdavčitve od dohodkov malih in srednjih podjetij v primerjavi z velikimi) – Evropska komisija, maj 2015, ter P. Egger, W. Eggert in H. Winner (2010), *Saving taxes through foreign plant ownership* (Varčevanje pri davkih z lastništvom tujih tovarn), *Journal of International Economics* 81, str. 99–108.

Sreda, 25. november 2015

59. poudarja, da tovrstno izkrivljanje odločitev gospodarskih subjektov zaradi pričakovanega obračuna po plačilu davka, izkrivlja trg in povzroča neoptimalno porazdelitev virov znotraj EU, kar običajno znižuje raven konkurence in tako vpliva na rast in zaposlovanje;

60. opozarja, da se nekatere škodljive davčne prakse lahko uvrščajo na področje pravil o državni pomoči, povezani z davki, zlasti zato, ker lahko na enak način omogočijo selektivno prednost in pomenijo izkrivljanje konkurence na notranjem trgu; ugotavlja, da so se postopki državne pomoči in Skupine za kodeks ravnanja v preteklosti medsebojno podpirali, zlasti leta 1999 in v prvi polovici prvega desetletja 21. stoletja; poudarja, da izvrševanje pravil EU o konkurenčnosti dodaja pravni pritisk, ki dopolnjuje procese odločanja mehkega prava v skupini, in deloma izravna odsotnost drugih učinkovitih orodij za reševanje problema izogibanja davkom na ravni EU;

61. pozdravlja pomemben napredek, ki je bil v zadnjih 20 letih dosežen v zvezi z analitičnim okvirom Komisije za državno pomoč, povezano z davki, kar je tlakovalo pot k jasnejšim opredelitvam in analizam državne pomoči, omogočene prek davčnih ukrepov, ter bolj sistematično odzivanje na takšne ukrepe; je seznanjen zlasti s smernicami Komisije iz leta 1998 o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe, povezane z neposredno obdavčitvijo podjetij, s poročilom o smernicah iz leta 2004 in z različnimi pomembnimi stališči iz sodne prakse iz prvih let 21. stoletja; pozdravlja, da se je leta 2014 v sklopu procesa posodabljanja pravil o državni pomoči, ki ga spodbuja Komisija, začelo javno posvetovanje o osnutku smernic za razjasnitev pojma državna pomoč skladno s členom 107 PDEU, ki govori tudi o državni pomoči, povezani z davki, zlasti davčnih odločb;

62. je seznanjen, da je v zadnjih desetletjih vse več uveljavljene sodne prakse Sodišča EU o uporabi zakonodaje o državni pomoči za davčne ukrepe držav članic, nazadnje v zadevi Gibraltarja leta 2011 ⁽¹⁾;

63. ugotavlja, da je Sodišče EU poudarilo načelo vsebine pred obliko, zato je osnovno merilo za oceno ukrepov njihov gospodarski učinek;

64. zato ugotavlja, da je Sodišče EU pri daljnosežnih zahtevah za zakonodajno pristojnost držav članic v davčnih zadevah izhajalo iz prepovedi državne pomoči;

65. ugotavlja, da je osrednje merilo pri oceni, ali so neposredni ali posredni davčni ukrepi selektivni ali ne in skladni z notranjim trgom ali ne, „narava in ureditev davčnega sistema“ ter da je treba državno pomoč oceniti glede na že obstoječe ravnovesje; poudarja, da veljavna pravila o konkurenci ne morejo zajeti vseh oblik izkrivljanja konkurence in škodljivih davčnih praks na notranjem trgu, saj je referenčna vrednost EU za ocenjevanje morebitnih izkrivljanj nacionalni referenčni sistem ⁽²⁾; zato ugotavlja, da zato zgolj popolno izvrševanje teh pravil ne bi pripomoglo k reševanju problematike izogibanja davkom v EU;

66. ugotavlja, da je Komisija glede na podatke, ki jih je pridobil njen posebni odbor ⁽³⁾, od leta 1991 uradno preučila zgolj 65 davčnih zadev, povezanih z državno pomočjo, med katerimi je bilo 7 davčnih odločb, le 10 zadev pa je temeljilo na uradnih obvestilih držav članic;

⁽¹⁾ Zadevi C-106/09 P in C-107/09 P, Komisija proti Government of Gibraltar in Združenemu kraljestvu, sodba z dne 15. novembra 2011.

⁽²⁾ Če ukrepi, ki jih sprejmejo države članice, zadevajo ves davčni sistem, pomenijo splošno prilagoditev davčne politike in ne gre za državno pomoč;

⁽³⁾ Sporočilo komisarke Margrethe Vestager odboru TAXE z dne 29. aprila 2015.

Sreda, 25. november 2015

67. poudarja, da je Komisija v drugi polovici prvega desetletja 21. stoletja obravnavala le majhno število zadev na področju državne pomoči, povezane z davki, in da nedavni postopki o državni pomoči vključujejo:

- začetek preiskave prakse davčnih odločb v sedmih državah članicah junija 2013, ki je bila decembra 2014 razširjena na vse države članice,
- začetek preiskave oktobra 2013 o tem, ali ureditev davka od dohodkov pravnih oseb v Gibraltarju daje prednost nekaterim podjetjem, oktobra 2014 pa je bila preiskava podaljšana, da se bodo pregledale tudi davčne odločbe na tem ozemlju,
- vzporedno s tem začetek ločene preiskave o sistemih obdavčitve intelektualne lastnine („patent boxes“),
- začetek uradnih preiskav v treh zadevah junija 2014: Apple na Irskem, Fiat Finance and Trade v Luksemburgu in Starbucks na Nizozemskem, ki jim je oktobra 2014 sledila še preiskava podjetja Amazon v Luksemburgu,
- začetek uradne preiskave davčnega sistema v Belgiji februarja 2015 (sistem izdajanja stališč o presežnem dobičku);

68. poudarja, da potekajoče in končane preiskave Komisije in zadeve, ki jih je razkril LuxLeaks, nakazujejo, da nekatere države članice niso izpolnile svojih zakonskih obveznosti⁽¹⁾, da morajo vse dokumente o morebitni državni pomoči prijaviti Komisiji;

69. poudarja, da te preiskave razkrivajo zelo omejen vzorec nekaterih najbolj tipičnih praks v zvezi z obdavčljivim dobičkom, ki ga multinacionalna podjetja prek transference cen dodeljujejo nekaterim odvisnim družbam; je zaskrbljen, da bi lahko sedanji viri omejili zmožnost pristojnih služb Komisije za obravnavanje precej večjega števila zadev in izvajanje sistematičnih kontrol, da bi ugotovila, ali se morda poleg praks na osnovi transference cen zakonodaja o državni pomoči krši tudi z drugimi praksami s področja obdavčitve dohodkov pravnih oseb;

70. odločno podpira Komisijo pri pristopu, da si je treba vzeti dovolj časa za temeljito in skrbno preučitev odprtih zadev; meni, da bodo rezultati preiskav pomagali vzpostaviti natančnejše in učinkovitejše smernice za državno pomoč, povezano z davki, in za transferne cene ter da bodo države članice zaradi njih ustrezno prilagodile svoje prakse; poziva Komisijo, naj sklone potekajoče davčne preiskave državne pomoči takoj, ko bo to praktično izvedljivo, ne da bi to vplivalo na njihovo kakovost in verodostojnost, ter z velikim zanimanjem pričakuje rezultate; poziva Komisijo, naj redno poroča Evropskemu parlamentu o teh preiskavah; poziva Komisijo, naj zahteva vračilo vsakega manjkajočega evra, če bi se v preiskavah izkazalo, da je šlo za nezakonito državno pomoč;

71. poudarja, da če bi preiskava pokazala kršitev pravil EU, bi lahko država članica, ki je preiskovani davčni ukrep odobrila, tudi izterjala tolikšen znesek, kolikor je bilo tem podjetjem dodeljene nezakonite državne pomoči; poudarja, da bi to lahko sicer zelo negativno vplivalo na ugled posameznih držav članic, a jih v resnici nagrajuje za nespoštovanje predpisov, tako da to držav članic celo v primeru dvoma najverjetneje ne bi odvrgnilo od uporabe nezakonitih praks in dodeljevanja škodljivih davčnih ugodnosti, in jih celo razbremeni odgovornosti za usklajitev s pravili EU o državni pomoči ter ne ublaži finančne izgube za proračune prizadetih držav članic; na splošno pa meni, da bi bilo treba v pravilih o državni pomoči predvideti sankcije, ki bi učinkovito odvrčale od nezakonite državne pomoči;

⁽¹⁾ Kot je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z obveznostjo sodelovanja in zagotavljanja vseh potrebnih dokumentov.

Sreda, 25. november 2015

72. opozarja na možnost, da v primeru nepoštene določanja transfernih cen med čezmejnimi odvisnimi družbami, davčnega prihodka ne bi prilagodili samo v državi članici izvora ugodne davčne obravnave (izterjava pomoči), temveč bi se enako zgodilo tudi v drugih državah, v katerih so bile opravljene transakcije (naknadna prilagoditev transfernih cen in obdavčljivega dohodka); poudarja, da bi to lahko v nekaterih primerih privedlo do dvojnega obdavčenja;

73. opozarja, da bi davčne odločbe morale zagotavljati pravno varnost in pri upravičencih vzbujati upravičena pričakovanja; poudarja, da zaradi možnosti, da bo mogoče nacionalna stališča izpodbijati s pravili o državni pomoči na ravni EU, obstaja tveganje množičnega vala uradnih obvestil o posameznih zahtevah za stališče, ki jih bodo države članice posredovale Komisiji v vnaprejšnje preverjanje, da bi preprečile pravno negotovost za davčne uprave in podjetja; poudarja, da bi bile primeren način za obvladovanje večjega dotoka uradnih obvestil povečane zmogljivosti znotraj Komisije in izboljšani postopki za posredovanje podatkov ter da bi od držav članic v davčnih zadevah zahtevali večjo preglednost;

Tretje države

74. je zaskrbljen, ker ima prelivanje negativnih učinkov škodljivih davčnih praks, ki jih uporabljajo multinacionalna podjetja, veliko hujše posledice za države v razvoju kot za razvite države⁽¹⁾, saj davek od dohodkov pravnih oseb v državah v razvoju pomeni bistveno večji delež proračuna, te države pa imajo tudi šibkejši sistem javnih financ in regulativno okolje ter manjše upravne zmogljivosti, da bi zagotovile izpolnjevanje davčnih obveznosti in se spopadle s škodljivimi davčnimi praksami; je seznanjen z mnenjem Mednarodnega denarnega sklada⁽²⁾, da države v razvoju zaradi agresivnega davčnega načrtovanja sorazmerno gledano izgubljajo trikrat več prihodkov kot razvite države; poudarja, da člen 208 Lizbonske pogodbe zavezuje države članice, da prilagodijo svoje politike tako, da bodo podpirale razvoj v državah v razvoju; poudarja, da bi lahko s celovito naknadno analizo učinkov prelivanja zaradi davčnih praks držav članic, katere ugotovitve bi morali biti javno dostopne, usmerjali oblikovanje politik in zagotovili, da tovrstne prakse ne bi škodovala davčni osnovi drugih držav članic ali tretjih držav;

75. hkrati poudarja, da imajo redki „zmagovalci“ svetovnega davčnega tekmovanja znotraj in zunaj EU, torej države z zelo privlačno politiko na področju davka od dohodkov pravnih oseb, nekatere nesorazmerne gospodarske temelje primerjamo z velikostjo in dejansko gospodarsko dejavnostjo, zlasti če na primer število podjetij s sedežem na prebivalca, znesek vknjiženega tujega dobička, neposredne tuje naložbe ali finančne odlive gledamo v primerjavi z BDP, in podobno; ugotavlja, da to razkriva umetno naravo njihove davčne osnove in davčnih prilivov ter ločevanje, ki ga veljavni davčni sistemi omogočajo med krajem, kjer se ustvarja vrednost, in krajem, kjer se izvaja obdavčenje;

76. poudarja, da davčna konkurenčna še zdaleč ni omejena na države članice, vključno z njihovimi odvisnimi ali pridruženimi ozemlji, ter da ima večina obravnavanih praks mednarodno razsežnost, in sicer zaradi preusmerjanja dobička v jurisdikcije z nizko ali ničto davčno stopnjo ali v jurisdikcije z davčno tajnostjo, kjer pogosto ni bistvene gospodarske dejavnosti; obžaluje, da države članice nimajo usklajenega pristopa do vseh teh jurisdikcij, ne le v smislu skupnega ukrepanja ali odzivanja na njihove škodljive prakse, temveč kljub prizadevanjem Komisije tudi glede prepoznavanja tovrstnih praks in ustreznih meril; zato odločno podpira predlog Komisije iz leta 2012, ki poleg preglednosti in izmenjave podatkov zajema tudi številna merila za zagotavljanje poštene konkurence, ter nedavno objavo seznama nekooperativnih davčnih jurisdikcij, ki je bil po pristopu skupnega imenovalca oblikovan na podlagi seznamov na nacionalni ravni in objavljen v okviru davčnega svežnja Komisije 17. junija 2015; poudarja, da je oblikovanje seznama osnovni pogoj za ustrezno ukrepanje proti tem jurisdikcijam; meni, da bi moral biti seznam prva ponovitev procesa, v katerem bi oblikovali dosledno, nepristransko opredelitev davčnih oaz, iz katere bodo lahko nato črpali drugi sezname, sestavljeni po jasnih in vnaprej znanih merilih; spodbuja Komisijo, naj oceni, ali evropske jurisdikcije upoštevajo ta merila;

⁽¹⁾ Politični dokument Mednarodnega denarnega sklada „Spillovers in international corporate taxation“ (Učinek prelivanja pri mednarodnem obdavčevanju dohodka pravnih oseb), 9. maj 2014.

⁽²⁾ Delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada „Base erosion, profit shifting and developing countries“ (Erozija davčne osnove, preusmerjanje dobička in države v razvoju), maj 2015.

Sreda, 25. november 2015

77. poudarja, da je OECD s svojim delovanjem na tem področju dosegla nekaj pomembnih rezultatov v zvezi s preglednostjo in izmenjavo podatkov; zlasti pozdravlja, da je do junija 2015 skoraj 100 držav podpisalo večstransko konvencijo OECD o upravni pomoči pri davčnih zadevah (skupna konvencija), ki določa upravno sodelovanje med državami ter ocenjevanje in pobiranje davkov, zlasti za namene boja proti davčnim utajam in izogibanju davkom;

78. poudarja pa, da je delo OECD v zvezi z njenim prejšnjim seznamom nekooperativnih davčnih oaz temeljilo na političnem postopku, v katerem so se sprejemali arbitrarni kompromisi že pri določanju meril za seznane, kot je denimo zahteva po sklenitvi davčnih ureditev z 12 drugimi državami, in se je končal tako, da nobena jurisdikcija ni bila navedena kot nekooperativna davčna oaza; poudarja, da trenutni pristop te organizacije še vedno temelji na merilih, ki se nanašajo na davčno preglednost in izmenjavo podatkov in niso dovolj popolna, da bi lahko obravnavala škodljivost nekaterih davčnih praks; ugotavlja, da to kljub koristim omejuje ustreznost pristopa OECD za prepoznavanje davčnih jurisdikcij, na katerih slonijo prakse izogibanja davkom in škodljiva davčna konkurenca po vsem svetu; zlasti poudarja, da pri tem pristopu niso upoštevani kvalitativni kazalniki za objektivno oceno skladnosti s praksami dobrega upravljanja ali kvantitativni podatki, kot so neiztrženi dobiček, finančni prilivi in odlivi ter njihova (ne)povezanost z gospodarsko realnostjo posamezne jurisdikcije;

79. poleg tega poudarja, da se ti sezname lahko uporabljajo na nacionalni ravni za izvajanje nacionalnega varstva in predpisov o preprečevanju zlorab zoper tretje države (kot so omejitve koristi, preverjanje glavnega namena, pravila o tujih odvisnih korporacijah itd.) in da lahko omejevanje tovrstnih seznamov omeji tudi obseg in učinkovitost nacionalnih ukrepov za boj proti škodljivim davčnim praksam;

80. je prepričan, da sta zagotavljanje poštene konkurence na notranjem trgu in varstvo davčne osnove držav članic v veliki meri odvisni od obravnave najšibkejšega člana pri interakciji z jurisdikcijami z nizko ali ničto davčno stopnjo in z jurisdikcijami z davčno tajnostjo, saj obstoj davčne poti (npr. brez davčnega odtegljaja) v tretje države, ne glede na njihove davčne prakse, močno poveča priložnosti za izogibanje davkom v EU;

81. poudarja, da bi se lahko usklajen pristop držav članic do razvitih držav in držav v razvoju izkazal za dosti učinkovitejšega v boju proti škodljivim davčnim praksam in za spodbujanje večje vzajemnosti v davčnih zadevah;

82. poudarja, da so nekatere tretje države zaradi pritiska EU in skupine G-20 v zvezi z davčno preglednostjo in glede na finančno, gospodarsko in dolžniško krizo vendarle podpisale sporazume o izmenjavi davčnih podatkov z EU, kar bi moralo izboljšati sodelovanje s temi državami; opozarja, da je bil maja 2015 podpisan sporazum s Švico, in sicer po dolgem prehodnem obdobju, v katerem je ta pomembna poslovna partnerica EU zaradi dolgoletnega statusa države kandidatke uživala koristi privilegirane dostopa do enotnega trga, ni pa sodelovala na drugih področjih, zlasti na področju obdavčevanja;

83. ugotavlja, da je kljub pogajanjem za sklenitev podobnih sporazumov o sodelovanju s San Marinom, Monakom, Liechtensteinom in Andoro napredek na tem področju še vedno počasen; obžaluje, da Komisija nima pooblastil za pogajanja o podobnem evropskem sporazumu o avtomatični izmenjavi podatkov s čezmorskimi ozemlji, ki so že zajeta v direktivi EU o davkih na prihranke;

84. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so številne države v razvoju še posebej izpostavljene dejavnostim izogibanja davkom, ki jih izvajajo multinacionalna podjetja, in da je osnovni razlog za manjkajoči prihodek v nacionalnih proračunih držav v razvoju praksa določanja transfernih cen, ki jo uporabljajo ta podjetja⁽¹⁾; poudarja tudi, da so države v razvoju v zelo slabem pogajalskem položaju v primerjavi z nekaterimi multinacionalnimi podjetji ali neposrednimi tujimi vlagatelji, ki po svetu iščejo najugodnejše davčne olajšave in oprostitve; obsoja, da bodo ocenjene letne izgube davčnih prihodkov iz

⁽¹⁾ Študija *Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges* (Zbiranje prihodkov od davkov v državah v razvoju), Evropski parlament, april 2014.

Sreda, 25. november 2015

nacionalnih proračunov znašale od približno 91 ⁽¹⁾ do 125 milijard EUR ⁽²⁾;

85. opominja države članice, da jih Lizbonska pogodba zavezuje k načelu skladnosti politike za razvoj in da njihova davčna politika ne sme ogroziti ciljev EU na področju razvoja; spodbuja države članice, naj analizirajo učinke prelivanja svojih davčnih politik in njihov vpliv na države v razvoju, kot predlaga Mednarodni denarni sklad;

Sklepi in priporočila

86. glede na mandat, ki ga je podelil posebnemu odboru, in kljub različnim omejitvam in oviram, s katerimi se je odbor srečeval na misijah za ugotavljanje dejstev – doživljale so jih tudi druge institucije, nekatere države članice in multinacionalna podjetja –, ugotavlja, da:

- ne glede na rezultat preiskav v zvezi z državno pomočjo, ki jih ravno izvaja Komisija, zbrane informacije kažejo, da države članice v več primerih niso spoštovale člena 107(1) PDEU, saj so uvedle davčne odločbe in druge ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom, ki so bili v korist nekaterim podjetjem, hkrati pa so izkrivili konkurenco na notranjem trgu in vplivali na trgovino med državami članicami,
- nekatere države članice niso v celoti izvrševale člena 108 PDEU, saj svojih načrtov za odobritev pomoči, povezane z davki, niso uradno priglasile Komisiji, s čimer so kršile tudi ustrezne določbe Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999; poudarja, da Komisija zato ni mogla stalno pregledovati vseh sistemov pomoči, kot je določeno v členu 108 PDEU, saj ni imela dostopa do vseh ustreznih informacij, vsaj pred letom 2010 – to obdobje ni zajeto v njenih trenutnih preiskavah,
- države članice niso izpolnile obveznosti iz direktiv Sveta 77/799/EGS in 2011/16/EU, saj niso na lastno pobudo izmenjevale davčnih podatkov, tudi takrat ne, ko so za to obstajali nedvomni razlogi, kljub možnosti lastne presoje, ki jo direktivi dopuščata za predvidevanje, namreč da lahko v drugih državah članicah nastanejo davčne izgube ali da so lahko davčni prihranki posledica umetnega prenosa dobička znotraj skupin,
- nekatere države članice niso upoštevale načela lojalnega sodelovanja, zapisanega v členu 4(3) PDEU, saj niso sprejele vseh ustreznih ukrepov, splošnih ali posebnih, da bi zagotovile, da bodo njihove obveznosti izpolnjene;
- posameznih primerov kršitev prava Unije o zgoraj navedenih točkah ni bilo mogoče analizirati zaradi pomanjkanja podrobnih informacij, ki bi jih zagotovile države članice, Svet in Komisija;
- Komisija ni izpolnila svoje vloge varuhinje Pogodb, kot je določeno v členu 17(1) PEU, ker ni ukrepala in ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za zagotovitev, da bi države članice izpolnile svoje obveznosti, zlasti tiste iz direktiv Sveta 77/799/EGS in 2011/16/EU, čeprav so obstajali dokazi za to; Komisija je kršila svoje obveznosti iz člena 108 Lizbonske pogodbe o delovanju notranjega trga, ker ni že v preteklosti začela preiskav o državni pomoči;

87. obsoja dejstvo, da številni zahtevani davčni dokumenti s sej skupine za Kodeks ravnanja niso bili razkriti ali so bili le delno razkriti odboru, čeprav so bili nekateri od njih že na voljo posameznim državljanom, ki so zanje zaprosili v okviru postopka za dostop do dokumentov, zaradi česar je Evropski parlament slabše obveščen o stališču držav članic o davčnih zadevah kot evropski državljani; poleg tega obžaluje dejstvo, da je Komisija objavila le manj kot 5 % skupnega števila zahtevanih dokumentov, ki jih je bilo baje okoli 5 500; obžaluje pomanjkanje sodelovanja Komisije in Sveta z odborom, kar otežuje opravljanje njegovih nalog;

⁽¹⁾ World Investment Report 2015 (Poročilo o vlaganju po svetu za leto 2015), Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj.

⁽²⁾ Poročilo Christian Aid, 2008.

Sreda, 25. november 2015

88. ker Parlament še nima pooblastil za izvajanje parlamentarnih preiskav, poziva Svet in Komisijo, naj nujno odobrita predlog uredbe Evropskega parlamenta o določbah, ki bi podrobneje urejale uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta ⁽¹⁾, da bi pridobil resnična preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje njegove preiskovalne pravice;
89. poziva Komisijo, naj preuči, ali bi lahko za zgoraj navedene kršitve še vedno začeli postopek pred Sodiščem EU;
90. poziva države članice, naj spoštujejo načelo obdavčitve dobičkov, kjer se ustvarijo;
91. zato poziva države članice in institucije EU, ki si delijo politično odgovornost za nastale razmere, naj ustavijo škodljivo davčno konkurenco in naj popolnoma sodelujejo, da bi odpravile neskladja (ter naj ne ustvarjajo nadaljnjih neskladij) med davčnimi sistemi in škodljivimi davčnimi ukrepi, zaradi katerih nastajajo razmere, ko se lahko multinacionalna podjetja množično izogibajo davkom in povzročajo erozijo davčne osnove na notranjem trgu; zato poziva države članice, naj obveščajo Komisijo in druge države članice o vseh bistvenih spremembah svoje zakonodaje o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če bi to lahko vplivalo na njihovo dejansko davčno stopnjo ali na davčne prihodke drugih držav članic; poudarja, da bi morale države članice, ki so imele odločilno vlogo pri omogočanju izogibanja davkom, prevzeti odgovornost in zavzeti vodilno vlogo pri prizadevanjih za izboljšanje davčnega sodelovanja v EU;
92. poziva voditelje držav in vlad EU, naj se jasno politično zavežejo, da bodo sprejeli nujne ukrepe za reševanje teh razmer, saj se ne smejo več dopuščati, nenazadnje tudi zaradi njihovega učinka na nacionalne proračune, za katere že veljajo ukrepi fiskalne konsolidacije, in na davčno breme drugih davkoplačevalcev, tudi malih in srednjih podjetij in državljanov; glede na to poudarja, da namerava v polni meri izkoristiti svoje pristojnosti in je pripravljen v tesnem sodelovanju z nacionalnimi parlamenti vzpostaviti še učinkovitejši politični nadzor;
93. poziva Komisijo, naj izpolni svojo dolžnost varuhinje Pogodb in zagotovi popolno spoštovanje prava EU in načela lojalnega sodelovanja med državami članicami; poziva Komisijo, naj v skladu s pooblastili, ki so ji dodeljena s Pogodbo, sprejme nadaljnje pravne ukrepe; zato poziva Komisijo, naj okrepi svoje notranje zmogljivosti, po možnosti z ustanovitvijo posebnega oddelka njenih služb, ki se bo ukvarjal z vse večjim pretokom uradnih obvestil o državni pomoči na področju politike konkurence ter bo skrbel za izvajanje njene povečane odgovornosti pri usklajevanju novih ukrepov za davčno preglednost;
94. poziva države članice, naj Komisiji zagotovijo vse potrebne informacije, da bo lahko neovirano opravljala svojo vlogo varuhinje Pogodb;
95. poziva Komisijo, naj spodbuja dobre prakse na področju transfernih cen, določanja cen posojil in posredniških provizij v transakcijah znotraj skupine, da bi jih uskladili s prevladujočimi tržnimi cenami;
96. poudarja, da imajo države članice vsa pooblastila za določitev stopnje davka od dohodkov pravnih oseb; kljub temu vztraja, da bi morala davčna konkurenca v EU in v odnosu do tretjih držav potekati v jasnem okviru pravil, da bi zagotovili pošteno konkurenco med podjetji na notranjem trgu; poziva države članice, naj najprej in predvsem zagotovijo podjetjem prijazno okolje, za katerega bodo med drugim značilni gospodarska, finančna in politična stabilnost ter pravna varnost in enostavni davčni predpisi; glede na njihovo odločilno vlogo pri zagotavljanju fiskalne vzdržnosti poziva Komisijo, naj v okviru evropskega semestra temeljiteje obravnava vprašanja glede obdavčitve dohodkov pravnih oseb, vključno s škodljivimi davčnimi praksami in njihovim vplivom, in naj se v postopek v zvezi z makroekonomskim neravnotežjem vključijo ustrezni kazalniki, vključno z ocenami davčne vrzeli, ki nastane zaradi davčnih utaj in izogibanja davkom;
97. poziva države članice, zlasti tiste, ki prejemajo finančno pomoč, naj izvajajo strukturne reforme, se borijo proti davčnim goljufijam in izvajajo ukrepe proti agresivnemu davčnemu načrtovanju;

⁽¹⁾ UL C 264 E, 13.9.2013, str. 41.

Sreda, 25. november 2015

98. poziva Komisijo, naj tu doseže pravo ravnovesje med fiskalno in ekonomsko konvergenco, in jo poziva, naj zagotovi, da bodo ukrepi podpirali rast, naložbe in nova delovna mesta;

99. meni, da sta obsežna, pregledna in učinkovita avtomatična izmenjava davčnih podatkov in obvezna skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb med bistvenimi osnovnimi pogoji za vzpostavitev davčnega sistema na ravni EU, ki bo spoštoval in ohranjal temeljna načela notranjega trga;

100. poziva države članice in institucije EU, naj glede na kompleksnost te problematike uvedejo različne nize dopolnjujočih se ukrepov, da bi izboljšale razmere, pri tem pa naj upoštevajo, da je treba zmanjšati kompleksnost za vse deležnike in čim bolj znižati stroške usklajevanja za podjetja in davčne uprave; zato poudarja, da bi morala biti poenostavitev davčnih sistemov prvi korak k jasnosti – ne le za države članice, temveč tudi za državljane, ki so trenutno izključeni iz izmenjave informacij;

101. poziva Komisijo, naj podrobneje empirično preuči možnost, da bi odbitek licenčnin za povezane družbe iz davčne osnove za dohodek od pravnih oseb omejili in tako preprečili preusmerjanje dobička znotraj skupine;

102. poudarja, da so kljub večkratnim pozivom na začetku le štiri od skupno 17 multinacionalnih podjetij⁽¹⁾ pristala, da nastopijo pred odborom in razpravljajo o vprašanih mednarodnega davčnega načrtovanja; meni, da je nesprejemljivo, da je 13 od vabljenih podjetij – nekatera so v javnosti dobro znana – na začetku zavrnilo sodelovanje s parlamentarnim odborom, in da to močno škoduje dostojanstvu Evropskega parlamenta in državljanov, ki jih zastopa; ugotavlja pa, da je 11 multinacionalnih podjetij⁽²⁾ končno pristalo na to, da se zglasijo pri odboru, in sicer po glasovanju o poročilu v odboru TAXE in le malo pred glasovanjem na plenarnem zasedanju, dve multinacionalni podjetji⁽³⁾ pa sta to še naprej zavračali; zato priporoča, naj pristojni organi razmislijo, da bi tema podjetjema onemogočili dostop do prostorov Evropskega parlamenta, in naj se resno pretehta možnost, da bi vzpostavili jasen okvir ter nadgradnjo dolžnosti, opredeljenih v kodeksu ravnanja za organizacije, vključene v register za preglednost⁽⁴⁾, kar zadeva sodelovanje z odbori Parlamenta in drugimi političnimi organi;

103. poziva, naj se preišče vloga finančnih institucij pri podpiranju škodljivih davčnih praks;

Sodelovanje in usklajevanje glede vnaprejšnjih davčnih odločb

104. obžaluje, da politični dogovor v okviru Sveta z dne 6. oktobra 2015 ne vsebuje zakonodajnega predloga Komisije iz marca 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja; poudarja, da ta poleg skupnega okvira za registracijo in avtomatično izmenjavo podatkov o stališčih vsebuje tudi določbe, ki bi Komisiji omogočale dejansko spremljanje, ali države članice res izmenjujejo podatke, in zagotavljanje, da davčne odločbe ne bi negativno vplivale na notranji trg; poudarja, da bi sprejetje stališča Sveta onemogočilo črpanje vseh koristi avtomatične izmenjave podatkov o stališčih, zlasti v smislu učinkovitega izvajanja, zato poziva Svet, naj se drži predloga Komisije in ustrezno upošteva mnenje Evropskega parlamenta, zlasti glede področja uporabe direktive (vse davčne odločbe, ne samo čezmejne), obdobja retroaktivnosti (izmenjati bi bilo treba podatke o vseh še veljavnih davčnih odločb) in informacij, predloženih Komisiji – morala bi imeti dostop do teh davčnih odločb;

105. poziva države članice, naj v vseh mednarodnih forumih podprejo avtomatično izmenjavo podatkov med davčnimi upravami kot nov svetovni standard; poziva zlasti Komisijo, OECD in skupino G-20, naj to spodbujajo z najprimernejšimi in najučinkovitejšimi instrumenti v vključujočem globalnem procesu; vztraja, da bi bilo treba sprejeti konkretne ukrepe za

⁽¹⁾ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A., KPMG, Ernst & Young, Deloitte, PwC, Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, Mc Donald's Corporation, Philip Morris, The Walt Disney Company.

⁽²⁾ Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company.

⁽³⁾ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁽⁴⁾ Kodeks ravnanja, opredeljen v Prilogi 3 Medinstitucionalnega sporazuma o registru za preglednost iz leta 2014.

Sreda, 25. november 2015

zagotovitev, da bi postala avtomatična izmenjava podatkov resnično globalna in s tem učinkovita, obenem pa bi morali spoštovati zahteve glede zaupnosti ter podpirati prizadevanja držav v razvoju za povečanje njihovih zmogljivosti za polno sodelovanje v avtomatični izmenjavi podatkov; poudarja, da lahko avtomatična izmenjava podatkov v Evropski uniji poteka v obliki osrednjega registra na ravni EU, ki bi bil dostopen Komisiji in pristojnim nacionalnim organom;

106. poziva države članice, naj premislijo, da bi bilo treba vsako davčno odločbo, zlasti ko gre za določanje transference cen, pripraviti v sodelovanju z vsemi udeleženi državami, da bi te države med seboj avtomatično izmenjavale vse podatke, in da bi bilo treba vse nacionalne ukrepe za zmanjšanje izogibanja davkom in erozije davčne osnove v EU, vključno z revizijami, izvajati skupaj, pri tem pa ustrezno upoštevati izkušnje, pridobljene s programom FISCALIS 2020; ponavlja svoje mnenje, da bi si morale davčne uprave in Komisija izmenjati temeljne elemente vseh stališč, ki vplivajo na druge države članice, multinacionalna podjetja pa bi jih morala tudi predstaviti pri poročanju po državah;

107. v zvezi s tem poudarja, da lahko čezmejna in tudi nacionalna stališča vplivajo na druge države članice, in zato poziva k razširitvi avtomatične izmenjave podatkov na vsa stališča, ki jih izdajo ali so izdana v imenu vlade ali davčnega organa države članice ali teritorialnih oziroma upravnih pododdelkov, ki so na datum začetka veljavnosti te direktive še vedno veljavna; odločno vztraja, da je sodelovanje Komisije v procesu zbiranja podatkov in analize o stališčih ključnega pomena;

108. poleg tega poziva k oblikovanju okvira, ki bo dejansko nadzoroval izvajanje avtomatične izmenjave podatkov za zbiranje in objavo statistike o izmenjanih podatkih, zlasti pa da bi Komisija pred 31. decembrom 2016 vzpostavila varno osrednjo podatkovno zbirko za lažjo izmenjavo podatkov med sodelujočimi davčnimi organi; opozarja, da bo vzpostavitev sistema za avtomatično izmenjavo podatkov o davčnih odločbah povzročila zbiranje zelo velikih količin podatkov, kar utegne otežiti odkrivanje resnično problematičnih primerov; poudarja, da morajo Komisija in države članice zaradi teh razmer, poleg 28 držav članic z različnimi jeziki in upravno prakso, razmisliti, katere pametne načine bi lahko uporabili za spoprijemanje s tolikšno količino in raznolikostjo pridobljenih podatkov, da bi bila avtomatična izmenjava podatkov v Uniji zares učinkovita in koristna – tudi z uporabo informacijske tehnologije;

109. poziva Komisijo, naj preuči dolgoročne pogoje za ustanovitev vseevropskega sistema klirinških hiš, prek katerih bi samodejno pregledala davčne odločbe in tako povečala raven varnosti, doslednosti, enotnosti in preglednosti tega sistema ter preverila, ali stališča škodljivo vplivajo na druge države članice;

110. poudarja, da bi morala Komisija za večjo preglednost za državljane objaviti letno poročilo, v katerem bi povzela glavne zadeve iz varne osrednje podatkovne zbirke ter bi morala pri tem upoštevati določbe direktive o medsebojni pomoči v zvezi z zaupnostjo;

111. poziva Komisijo, naj razmisli o vzpostavitvi skupnega okvira na ravni EU za davčne odločbe, vključno s skupnimi merili, predvsem o:

— zahtevi, da bi jih vzpostavili na podlagi poglobljene ocene širjenja učinka, v katero bi bile vključene vse ustrezne strani in države, vključno z učinkom davčnih odločb na davčno osnovo drugih držav,

— javnem razkritju davčnih odločb, bodisi v celoti ali v poenostavljeni obliki, pri čemer pa bi popolnoma spoštovali zahteve zaupnosti,

— obvezni objavi meril za odobritev, zavrnitev in razveljavitev davčnih odločb;

Sreda, 25. november 2015

- enakem obravnavanju in razpoložljivosti za vse davkoplačevalce,
- pomanjkanju možnosti lastne presoje in popolnem spoštovanju temeljnih davčnih določb;

112. poziva Komisijo, naj opredeli skupne smernice za uporabo neodvisnega tržnega načela OECD za uskladitev praks držav članic EU pri določanju transference cen, tako da bodo imele nacionalne uprave pri sklepanju sporazumov o določanju transference cen na voljo orodja tudi za primerjavo s podobnimi podjetji, ne zgolj s podobnimi transakcijami;

113. je prepričan, da je za pošten in učinkovit davčni sistem potrebna ustrezna raven preglednosti in zaupnosti; je zato prepričan, da bi morale imeti davčne uprave držav članic, po potrebi pa tudi Komisija, dostop do podatkov o končnih upravičencih vseh pravnih instrumentov in/ali davčnih odločb;

114. poziva Komisijo, naj med drugim uporablja Direktivo (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za namene pranja denarja ali financiranja terorizma, kjer so v široki opredelitvi pojma kaznivo dejanje zajeta tudi davčna kazniva dejanja, zato da bi ugotovili končne upravičence nekaterih pravnih instrumentov;

115. poziva Komisijo, naj uvede lasten osrednji javni register vseh zakonitih davčnih oprostitev v zvezi z dohodki pravnih oseb, odbitkov in kreditov s kvantitativno oceno proračunskih učinkov za vsako državo članico;

Skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb

116. pozdravlja akcijski načrt, ki ga je 17. junija 2015 predlagala Komisija, za obravnavanje izogibanja davkom in spodbujanje pravičnega in učinkovitega obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU; poziva Komisijo, naj pospeši predstavitev zakonodajnih sprememb za hitro vzpostavitev obvezne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb v vsej EU, kar ne bi rešilo le težave s preferencialnimi ureditvami in neskladji med nacionalnimi davčnimi sistemi, temveč tudi težave, ki vodijo v erozijo davčne osnove na evropski ravni (zlasti težave v zvezi z določanjem transference cen); poziva Komisijo, naj nemudoma nadaljuje delo v zvezi s predlogom direktive Sveta o vzpostavitvi skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb, ki ga je pripravila leta 2011, in pri tem upošteva stališče Parlamenta o tem predlogu in nove dejavnike, ki so se od takrat pojavili, ter v predlog vključi najnovejše sklepe, sprejete na podlagi dela OECD, zlasti standarde, ki izhajajo iz akcijskega načrta o eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, tako da bi bilo prečiščeno besedilo pripravljeno leta 2016;

117. poziva Komisijo, naj v svoje predloge vključi določbe za pojasnitev opredelitve naložb v raziskave in razvoj ter stalne poslovne enote v skladu z ekonomsko vsebino, ki vključuje tudi digitalno gospodarstvo; poudarja pomen naložb v raziskave in razvoj ter da je treba naložbe v rast in digitalno gospodarstvo pospešiti, ne pa omejiti, da bi gospodarstvu EU v vzponu v tem sektorju zagotovili konkurenčno prednost v primerjavi z drugimi akterji v Združenih državah in drugje; poudarja, da je iz dokazov razvidno, da posebne ureditve za obdavčitev intelektualne lastnine ne pomagajo spodbujati inovacij in lahko s preusmeritvijo dobička povzročijo hudo erozijo davčne osnove; hkrati poudarja, da je treba karseda zmanjšati zlorabo ali izkoriščanje tovrstnih sistemov, in sicer z usklajenim ukrepanjem držav članic ter skupnimi standardi in opredelitvami glede tega, kaj šteje za spodbujanje raziskav in razvoja ter kaj ne; poudarja, da spremenjen pristop povezanosti za posebne ureditve za obdavčitev intelektualne lastnine, ki se priporoča v okviru pobude glede erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, ne bo dovolj, da bi v zadostni meri omejili težave, povezane s temi posebnimi ureditvami;

118. poudarja, da bi morala porazdelitvena formula za ponovno vzpostavitev povezave med obdavčevanjem in ekonomsko vsebino ter za zagotovitev, da se davki plačajo v državah, v katerih se dejansko posluje in ustvarja vrednost, pa tudi za odpravo obstoječih neskladij, razlikovati med sektorji, da bi upoštevali njihove posebne značilnosti, zlasti glede digitalnih podjetij, saj pri digitalnem gospodarstvu davčni organi težje ugotovijo, kje se ustvari vrednost; poziva Komisijo, naj stališče Parlamenta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb skrbno preuči in sprejme porazdelitveno formulo, ki bo odražala resnično gospodarsko dejavnost podjetij; poziva Komisijo, naj nadaljuje iskanje konkretnih možnosti za oblikovanje tega razdelitvenega ključa, predvsem zato, da bi za vsak sektor predvideli učinek na prihodke od davkov v posameznih državah članicah v skladu s strukturo njihovega gospodarstva; poudarja tudi, da je

Sreda, 25. november 2015

skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb uporabno sredstvo za boj proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička ter za ustvarjanje evropske dodane vrednosti ne glede na to, ali se prihodki od davkov lahko delno uporabljajo kot nova lastna sredstva za proračun EU ali ne;

119. odločno podpira čim hitrejšo uvedbo popolne obvezne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb; priznava pristop Komisije, v katerem predlaga preprosto skupno osnovo za davek od dohodkov pravnih oseb (brez konsolidacije) kot prvi korak v svojem akcijskem načrtu iz junija 2015, vendar opozarja, da bo to pustilo veliko odprtih vprašanj, zlasti za podjetja, ki poslujejo na enotnem trgu, saj skupna osnova za davek od dohodkov pravnih oseb ne bi določala nadomestila izgub zaradi konsolidacije ali obravnavala birokracije in negotovosti, povezanih z določanjem transference cen, kar je tudi eno glavnih orodij za izogibanje davkom, ki ga uporabljajo multinacionalna podjetja, pa tudi ne bi dejansko odpravila preusmerjanja davčne osnove znotraj Unije; zato poziva Komisijo, naj določi konkreten in kratek rok za vključitev elementa konsolidacije v pobudo o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb; poziva Komisijo, naj ne izvede dodatnih ocen učinka tega ukrepa, ki je že desetletja del programa EU, za njega so že potekale obsežne priprave, sedaj pa ga od njegove uradne predložitve leta 2011 blokira Svet;

120. poziva Komisijo, naj v času do sprejetja popolne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb in njenega celovitega izvajanja na ravni EU nemudoma ukrepa, da bi zagotovila učinkovito obdavčevanje, zmanjšala preusmerjanje dobička (predvsem z določitvijo transference cen), v pričakovanju konsolidacije pripravila začasni sistem, ki bo izravnal čezmejne dobičke in izgube in dajal zadostno jamstvo, da ne bo ustvarjal dodatnih priložnosti za agresivno davčno načrtovanje, ter dodatno uvedla ustrezna in učinkovita pravila proti zlorabam v vse ustrezne direktive; poziva Komisijo, naj pregleda veljavne direktive in osnutke direktiv na področju obdavčevanja in prava družb ter ugotovi, ali so primerne za izvrševanje učinkovitega obdavčevanja; poziva Svet, naj se pripravi na hitro sprejetje teh določb; poudarja, da bi bilo treba za doseg enega od ciljev uporabe skupne konsolidirane davčne osnove, tj. zmanjšanje birokracije, hkrati izvajati tudi skupna računovodska pravila in ustrezno harmonizirati upravno prakso v davčnih zadevah;

121. poziva Komisijo, naj pripravi jasno zakonodajo o opredeljevanju ekonomske vsebine, ustvarjanja vrednosti in stalne poslovne enote, da bi predvsem obravnavala vprašanje navideznih družb, in naj pripravi merila in zakonodajo EU za obravnavanje raziskav in razvoja, ki bodo skladni z delom OECD na to temo, vendar ne omejeni nanj, saj države članice trenutno preoblikujejo svojo strategijo glede tega vprašanja, pogosto kumulativno s subvencijami; poudarja, da bi morale biti v tej zakonodaji jasno navedeno, da mora obstajati neposredna povezava med preferencialnimi režimi, ki jih odobri davčna uprava, in z njimi povezanimi raziskovalnimi in razvojnimi dejavnostmi; poziva Komisijo, naj revidira zakonodajo EU o tujih odvisnih družbah in njeno uporabo v skladu s sodbo Cadbury Schweppes Sodišča Evropske unije (C-196/04), da bi zagotovili, da se bodo tuje odvisne družbe v celoti uporabljale in ne bodo le povsem umeten konstrukt, ter s tem preprečili primere dvojne neobdavčitve; poziva Komisijo, naj predlaga harmonizirana pravila o tujih odvisnih družbah v EU;

122. Komisijo tudi poziva, naj kljub pomanjkanju splošno sprejete opredelitve opravi dodatne analize in študije, da bi opredelila agresivno davčno načrtovanje in škodljive davčne prakse, zlasti zlorabe sporazumov o dvojnem obdavčevanju in hibridne neskladne ureditve, pri tem pa upošteva različne negativne učinke, ki jih utegnejo imeti na družbo, zagotovi njihovo spremljanje in natančneje opredeli učinek davčnega izogibanja v EU in državah v razvoju; poleg tega jo poziva, naj opredeli metodologijo za merjenje davčne vrzeli, ki je posledica izogibanja davkom in davčne utaje – kot je napovedala v svojem predlogu iz marca 2015 –, in zagotovi redno merjenje, da bi spremljali napredek in oblikovali ustrezno politiko; poziva jo, naj ustrezno ukrepa, da bi pojasnila natančen status vseh odvisnih jurisdikcij držav članic in katere vzode je mogoče uporabiti za spremembo njihovih praks, da bi preprečili erozijo davčne osnove v EU;

123. opozarja, da je poleg goljufij, povezanih z obdavčitvijo dohodkov pravnih oseb, tudi veliko goljufij pri čezmejnem DDV, to je davku, ki je bistven za vse državne blagajne; poziva Komisijo, naj oblikuje ukrepe za reševanje tega problema, vključno z boljšim usklajevanjem na tem področju med nacionalnimi davčnimi agencijami;

Sreda, 25. november 2015

Kodeks ravnanja o obdavčitvi podjetij

124. poziva k nujni reformi kodeksa ravnanja o obdavčitvi podjetij in skupine, ki je pooblaščen za njegovo izvrševanje – glede na to, da se je doslej izkazal za vprašljivega –, da bi obravnavali dejanske ovire, ki trenutno preprečujejo učinkovit boj proti škodljivim davčnim praksam, in pripomogli k usklajevanju in sodelovanju na področju davčne politike na ravni EU;

125. poziva države članice, naj v duhu dobrega sodelovanja podprejo predloge, vključene v akcijskem načrtu Komisije z dne 17. junija 2015, za pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU; meni, da se bo z večjo preglednostjo in odgovornostjo povečala legitimnost skupine; zato se zavzema za preoblikovanje upravljanja in mandata skupine, vključno z imenovanjem trajnega, politično odgovornega predsednika, izboljšanje načina dela, vključno z morebitnim mehanizmom izvrševanja, redno udeležbo finančnih ministrov ali visokih uradnikov, da bi bila skupina bolj prepoznavna, in izboljšano izmenjavo informacij znotraj skupine, da bi lahko učinkovito obravnavala vprašanja, povezana z erozijo davčne osnove in preusmeritvijo dobička; poziva tudi k posodobitvi in razširitvi meril iz kodeksa, da bi zajeli nove oblike škodljive davčne praske, tudi v tretjih državah; poziva predsednika skupine in Svet, naj svojemu pristojnemu odboru redno poročata o dejavnosti skupine, predvsem glede predstavitve njenih polletnih poročil Svetu ECOFIN, in si z njim izmenjujeta mnenja;

126. na splošno poziva Svet, naj podpre spodbujanje pristnega demokratičnega nadzora v čezmejnih davčnih zadevah na ravni EU, podobnega tistemu, ki je že vzpostavljen na drugih področjih in kjer imajo izključno pristojnost države članice ali druge neodvisne institucije, kot sta Evropska centralna banka in enotni mehanizem nadzora; poziva Svet in države članice, naj premislijo o možnosti ustanovitve skupine na visoki ravni za politiko obdavčevanja, kot je predlagal tudi predsednik Komisije; poudarja, da bo ta odbor za davke, ki bo odgovoren Parlamentu, sestavljen iz strokovnjakov iz Sveta in Komisije po modelu Ekonomsko-finančnega odbora, in neodvisnih strokovnjakov, in bo bolj splošno nadziral zakonodajno in nezakonodajno davčno politiko ter poročal Svetu ECOFIN; prosi, naj se Parlamentu podeli pravica do pobude, na podlagi katere bo skupini za kodeks ravnanja lahko prijavil nacionalne ukrepe, za katere meni, da izpolnjujejo merila škodljive davčne konkurence, ki so vključena v kodeks ravnanja;

127. poziva Komisijo, naj drugič posodobi poročilo Simmons & Simmons iz leta 1999 o upravnih praksah, omenjenih v odstavku 26 poročila skupine za kodeks ravnanja iz leta 1999 – poročila Primarolo (SN 4901/99);

128. poziva Svet in države članice, naj z ustreznim spoštovanjem Pogodb in pristojnosti držav članic na področju neposrednih davkov izboljšajo preglednost in odgovornost skupine in njene dejavnosti spremljanja, ter poziva Komisijo, naj predlaga okvirno zakonodajo po metodi Skupnosti; meni, da je bistvenega pomena, da širša javnost prejme več informacij o delu skupine;

129. poziva Komisijo, naj v celoti izvede priporočila varuhinje človekovih pravic EU glede sestave strokovnih skupin in sprejme načrt za njihovo uravnoteženo sestavo; vztraja, da bi bilo treba pri uresničevanju tega cilja nemudoma začeti izvajati reforme sedanje strukture in sestave; poudarja, da te reforme ne bodo povzročile pomanjkanja razpoložljivega strokovnega znanja pri pripravi zakonodaje, saj se bodo lahko predložile prek javnih posvetovanj ali javnih strokovnih predstavitev, ki se jih bodo lahko udeležili zastopniki vseh interesov; poziva Komisijo, naj sprejme jasno opredelitev navzkrižja interesov in trdno politiko, da bi akterjem, pri katerih obstaja možnost navzkrižja interesov, in predstavnikom organizacij, obsojenih zaradi davčnih utaj ali drugih kaznivih dejanj, preprečila aktivno članstvo v strokovnih ali posvetovalnih organih;

Državna pomoč

130. odločno pozdravlja in podpira ključno vlogo Komisije kot organa, pristojnega za konkurenco, v preiskavah, ki potekajo v zvezi z državno pomočjo in obravnavajo davčne odločbe; meni, da je zaupnost, ki jo redno uporabljajo v več državah članicah za projekte, ki prejemajo državno pomoč, neprimerna; spodbuja Komisijo, naj uporabi vsa svoja pooblastila v skladu s pravili EU o konkurenci, da bi obravnavala škodljive davčne prakse ter kaznovala države članice in podjetja, za katere je ugotovljeno, da so vanje vpleteni; poudarja, da mora Komisija zagotoviti več finančnih in človeških virov, s katerimi bi okrepila svoje zmožnosti za istočasno opravljanje vseh potrebnih preiskav o davčni državni pomoči; poudarja, da morajo države članice v celoti upoštevati preiskave Komisije in izpolnjevati njene zahteve po informacijah;

Sreda, 25. november 2015

131. poziva Komisijo, naj najpozneje do sredine leta 2017 sprejme nove smernice v okviru svoje pobude za posodobitev področja državnih pomoči, s katerimi bo pojasnila, kaj šteje za državno pomoč, povezano z davki, in kakšno je „ustrezno“ določanje transfernih cen, da bi odpravila pravno negotovost za davkoplačevalce in davčne uprave, ki izpolnjujejo zahteve, in zagotovila okvir za davčne prakse držav članic ter da ne bi odvracala od uporabe zakonitih davčnih odločbe; dvomi v uporabnost Konvencije o arbitraži, ki ne zadostuje za obravnavanje sporov, predvsem vprašanj glede določanja transfernih cen; meni, da bi bilo treba ta instrument preoblikovati in povečati njegovo učinkovitost ali ga nadomestiti z mehanizmom EU za reševanje sporov z učinkovitejšimi postopki medsebojnega dogovora;

132. poziva Komisijo, naj preiskave razširi na druga multinacionalna podjetja, omenjena v škandalu LuxLeaks, in na ukrepe, ki so po svoji naravi ali učinku podobni določanju transfernih cen;

133. poziva Komisijo, naj skladno s širšo odgovornostjo, ki jo državam članicam nalaga pobuda za posodobitev področja državne pomoči, razmisli o vzpostavitvi mreže nacionalnih davčnih uprav za izmenjavo primerov najboljše prakse in za boljši prispevek k preprečevanju uvajanja davčnih ukrepov, ki bi lahko šteli za nezakonito državno pomoč; poziva Komisijo, naj okrepi strateške sinergije med dejavnostmi (prenovljene) Skupine za kodeks ravnanja in svojim izvrševanjem pravil o konkurenci na področju pomoči, povezane z davki;

134. ugotavlja, da so sedanja pravila o nadzoru državnih pomoči namenjena odpravljanju protikonkurenčne prakse z izterjavo neupravičenih ugodnosti, ki so bile odobrene podjetjem; poziva Komisijo, naj oceni možnost spremembe veljavnih pravil, da bi omogočila, da se zneski, izterjani po kršitvi pravil EU o državni pomoči, vrnejo državam članicam, ki so utrpeli erozijo svoje davčne osnove, ne pa državi članici, ki je odobrila nezakonito pomoč, povezano z davki, kot to določajo veljavna pravila, ali se dodelijo proračunu EU; poziva Komisijo, naj spremeni veljavna pravila, da bi pri kršenju predpisov o državni pomoči zagotovila sprejetje sankcij proti zadevnim državam in podjetjem;

Preglednost

135. meni, da ima Unija potencial, da postane vzor in vodilna v svetu na področju davčne preglednosti;

136. poudarja, da je preglednost bistvena za povečanje javne odgovornosti multinacionalnih podjetij in podporo davčnim upravam pri izvajanju preiskav; poudarja, da ima lahko močan odvračilni učinek in lahko spremeni vedenje, tako v smislu grožnje za sloves podjetij, ki ne upoštevajo pravil, kot z zagotavljanjem informacij pristojnim organom, ki lahko nato sprejmejo ustrezne korektivne ukrepe in sankcije; poudarja, da bi bilo treba vzpostaviti ravnovesje med potrebo po preglednosti in potrebo po varovanju občutljivih poslovnih interesov ter spoštovati pravila o varstvu podatkov;

137. meni, da je večja preglednost glede dejavnosti velikih multinacionalnih podjetij bistvena za učinkovit boj davčnih uprav proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička; zato ponavlja svoje stališče, da bi morala multinacionalna podjetja v vseh sektorjih v svojih računovodskih izkazih, razčlenjenih po državah članicah in tretjih državah, v katerih imajo poslovne enote, jasno in razumljivo razkriti vrsto zbranih informacij, vključno z dobičkom ali izgubo pred davkom, davkom na dobiček ali izgubo, številom zaposlenih, sredstvih v njihovi lasti in informacijami o davčnih stališčih (poročanje po državah); poudarja, da je pomembno, da se te informacije dajo na voljo javnosti, če je le mogoče v obliki osrednjega registra EU; poudarja, da ta obveznost ne bi smela veljati za mala in srednja podjetja ter podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo, ki niso multinacionalna; poziva Svet, naj do konca leta 2015 sprejme stališče Parlamenta, kot je bilo izglasovano v direktivi o pravicah delničarjev julija 2015; poudarja, da bi morali zahteve po preglednosti oblikovati in izvajati tako, da evropska podjetja ne bi prišla v slabši konkurenčni položaj;

Sreda, 25. november 2015

138. poleg tega poziva države članice, naj vzpostavijo obširnejši sistem poročanja po državah za davčne organe, ki bo nadgradil standard OECD in vključeval podrobnejše informacije, kot so davčne napovedi in transakcije znotraj skupine; poudarja, da je treba poleg tega, da podjetja zagotavljajo davčne informacije drugim davčnim upravam, hkrati izboljšati okvir za reševanje sporov, da bi razjasnili pravice posameznih strani in preprečili negativne stranske učinke; poudarja, da bi bilo treba informacije, ki se posredujejo davčnim upravam tretjih držav, posredovati samo tistim organom teh držav, ki imajo enako ureditev, kot jo predpisuje Konvencija EU o arbitraži; poziva tudi k oblikovanju harmoniziranih računovodskih standardov, ki bodo zlasti omogočili podrobnejše razkritje licenčin;

139. poziva Komisijo, naj skladno s preteklimi ocenami in stališči podpre to stališče in sprejme vse potrebne ukrepe za razširitev njegove uporabe na vsa multinacionalna podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu, ter poziva OECD, naj podpre to razširitev po vsem svetu, da bi zagotovili uporabo podobnih obveznosti za vsa podjetja, ki opravljajo čezmejne posle; poudarja, da so ukrepi za izboljšanje preglednosti sicer nujni, vendar niso dovolj za celovito obravnavo vprašanja, in da je treba bistveno preoblikovati nacionalne in mednarodne davčne sisteme ter davčne sisteme EU,

140. poudarja, da sedanja nepreglednost mednarodnih davčnih sistemov multinacionalnim podjetjem omogoča, da se izognejo davkom, zaobidejo nacionalne davčne zakone in preusmerijo svoje dobičke v davčne oaze; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo imeli pristojni organi popoln dostop do osrednjih registrov dejanskih lastnikov podjetij in trustov v skladu s četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja; poziva države članice, naj to direktivo hitro prenesejo v svojo zakonodajo ter zagotovijo širok in poenostavljen dostop do informacij v osrednjih registrih dejanskih lastnikov; ponavlja svoje stališče, da bi morali biti ti registri javni;

141. priznava delo, ki ga je začela Komisija za uvedbo evropske identifikacijske številke davkoplačevalca; poziva Komisijo, naj pripravi predlog za to številko, ki bo temeljil na orisu evropske davčne identifikacijske številke iz akcijskega načrta Komisije za boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam iz leta 2012 (22. ukrep); želi opomniti, da se identifikacijske številke davkoplačevalcev štejejo za najboljši način identifikacije davkoplačevalcev in zato poziva k pospešitvi tega projekta; poziva Komisijo, naj si hkrati dejavno prizadeva za uvedbo podobne identifikacijske številke na svetovni ravni po zgledu svetovnega identifikatorja pravnih subjektov, ki ga je uvedel Odbor za regulativni nadzor;

142. poleg tega poudarja, da je preglednost pomembna tudi pri preiskavah, ki potekajo v zvezi z državno pomočjo in obravnavajo davčne odločbe;

143. poziva Komisijo, naj preuči možnosti, da bi v EU izvajali podobne določbe, kot je pravilo vladnega odbora Združenih držav za računovodske standarde (*Governmental Accounting Standards Board, GASB*)⁽¹⁾, v skladu s katerim morajo nacionalne in lokalne oblasti poročati, koliko prihodkov izgubijo zaradi davčnih olajšav, ki se odobrijo pravnim osebam za gospodarski razvoj;

Zaščita prijaviteljev nepravilnosti

144. poziva Komisijo, naj do junija 2016 predlaga vzpostavitev zakonodajnega okvira EU za učinkovito varstvo prijaviteljev nepravilnosti in podobnih; poudarja, da ni sprejemljivo, da so lahko državljani in novinarji kazensko preganjani, ne pa pravno zavarovani, kadar v javnem interesu razkrijejo informacije ali poročajo o domnevni kršitvah, nezakonitem ravnanju, prevarah ali nezakonitih dejavnostih, zlasti v primeru davčnega izogibanja, davčne utaje in pranja denarja, ali drugem ravnanju, pri katerem so kršena temeljna načela EU, kot je načelo lojalnega sodelovanja;

145. poziva Komisijo, naj razmisli o nizu orodij, ki bi zagotovila takšno varstvo pred neutemeljenim sodnim pregonom, gospodarskimi sankcijami ali diskriminacijo, hkrati pa bi tudi zagotovila varstvo zaupnosti in poslovnih skrivnosti; v zvezi s tem opozarja na *Dodd-Frank Act*, zakon ZDA, po katerem prijavitelji nepravilnosti dobijo odškodnino, kadar nacionalnim

⁽¹⁾ *Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US* (Spremljanje davčnih olajšav za pravne osebe: vzpostavljanje nove dobrodošle oblike preglednosti v ZDA), Tax Justice Network.

Sreda, 25. november 2015

organom predložijo izvirne informacije, hkrati pa jih tudi štiti pred kazenskim pregonom in izgubo zaposlitve, pri tem pa poudarja, da ta odškodnina ne sme spodbujati objavljanih poslovno občutljivih informacij; predlaga ustanovitev neodvisnega evropskega organa, ki bo pristojen za zbiranje informacij in izvajanje preiskav, in skupnega vseevropskega sklada za prijavitelje nepravilnosti, iz katerega bodo ti prejeli ustrezno finančno pomoč in ki se bo financiral prek dajatev iz deleža izterjanih sredstev ali naloženih glob; meni, da bi bilo treba prijaviteljem nepravilnosti odobriti varstvo tudi v primeru, ko obvestijo javnost o nepravilnostih, potem ko so bili o njih obveščeni pristojni organi na nacionalni ravni in ravni EU ter se nanje po enem mesecu niso odzvali;

Družbena odgovornost gospodarskih družb

146. meni, da je treba odgovorno davčno strategijo šteti za steber družbene odgovornosti gospodarskih družb, zlasti v skladu s posodobljeno opredelitvijo te odgovornosti kot odgovornosti podjetij za njihove učinke na družbo⁽¹⁾; obžaluje, da večina podjetij tega ne vključi v svoja poročila o družbeni odgovornosti gospodarskih družb; poudarja, da je agresivno davčno načrtovanje nezdržljivo z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb; poziva Komisijo, na ta element vključi v posodobljeno strategijo EU za družbeno odgovornost gospodarskih družb;

Razsežnost tretjih držav

OECD

147. podpira akcijski načrt OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, hkrati pa priznava, da je rezultat kompromisa, ki ni dovolj daljnosežen, da bi rešil obsežno vprašanje izogibanja davkom, in da bi morali biti ti predlogi osnova za nadaljnje ukrepanje na ravni EU in svetovni ravni; poziva OECD, njene države članice in druge sodelujoče države, naj vzpostavijo močno orodje za spremljanje, da bi ocenjevali napredek pri izvajanju teh smernic, ugotovili njihovo učinkovitost in po potrebi uvedli korektivne ukrepe;

148. priporoča, da se okrepijo institucionalne povezave in sodelovanje med OECD in Komisijo, da bi še naprej zagotavljali skladnost teh dveh procesov in preprečili dvojne standarde; poziva države članice, naj nemudoma prenesejo vso zakonodajo EU, ki temelji na smernicah OECD, v nacionalno zakonodajo, s čimer bo EU postala vodilna pri izvajanju priporočil OECD; vendar poudarja, da pristop OECD še vedno temelji na mehkem pravu in da je treba njegove ukrepe dopolniti z ustreznim zakonodajnim okvirom na ravni EU, na primer kot direktivo za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, ki bo preseгла pobudo OECD o eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička na področjih, ki niso dovolj pokrita, da bi tako zadovoljili potrebe notnega trga;

Davčne oaze

149. poziva k skupnemu pristopu EU glede davčnih oaz; poziva zlasti Komisijo, naj si še naprej prizadeva za oblikovanje in sprejetje evropske opredelitve, skupnega niza meril za prepoznavanje davčnih oaz ne glede na to, kje so, in ustreznih sankcij za države, ki z njimi sodelujejo, in sicer na podlagi priporočila iz decembra 2012 glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah (tj. da država stori več kot le izmenjuje informacije in zagotavlja preglednost, da bi zagotovila pošteno davčno konkurenco in učinkovito zakonodajo), in za podjetja, ki jih uporabljajo za agresivno davčno načrtovanje, oblikuje pa naj tudi primerne skupne ukrepe za te jurisdikcije; se sklicuje na svojo resolucijo z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam, v kateri je naveden neizčrpen seznam potencialnih ukrepov⁽²⁾; ponavlja, da bi bili pristno evropski seznama, ki bi jih redno posodabljali in bi temeljili na celovitih, preglednih, trdnih, objektivno preverljivih in splošno sprejetih kazalnikih, učinkovitejši kot sredstvo za spodbujanje dobrega davčnega upravljanja in spremembo davčnega ravnana do teh jurisdikcij in znotraj njih;

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14, (COM(2011)0681), str. 6.

⁽²⁾ To med drugim vključuje: prenehanje izvajanja ali razveljavitev konvencij o dvojnem obdavčevanju z jurisdikcijami na črnem seznamu, prepoved dostopa do javnih naročil EU za blago in storitve ter prepoved dodelitve državne pomoči podjetjem s sedežem v jurisdikcijah s črnega seznama, prepoved ustanavljanja ali vzdrževanja odvisnih družb in podružnic v jurisdikcijah s črnega seznama za finančne institucije in finančne svetovalce EU ter premislek o preklicu licenc za evropske finančne institucije in finančne svetovalce, ki ohranjajo podružnice in nadaljujejo obratovanje v jurisdikcijah s črnega seznama, uvedbo posebne dajatve za vse transakcije v jurisdikcije iz črnega seznama ali iz njih, preučitev vrste možnosti, da se v EU ne prizna pravni status podjetij, ustanovljenih v jurisdikcijah s črnega seznama, uporabo tarifnih ovir v primerih trgovine s tretjimi državami s črnega seznama.

Sreda, 25. november 2015

150. poziva Komisijo, naj na evropski črni seznam vključi ozemlja, ki subjektom dodeljujejo davčne ugodnosti, ne da bi zahtevala izvajanje bistvene gospodarske dejavnosti v državi, imajo zelo nizko dejansko stopnjo obdavčitve in ne zagotavljajo avtomatične izmenjave davčnih podatkov z drugimi jurisdikcijami;

151. zlasti poudarja, da je treba zagotoviti, da se finančni odlivi obdavčijo vsaj enkrat, na primer z naložitvijo davčnega odtegljaja ali podobnimi ukrepi, da bi preprečili neobdavčen odliv dobičkov iz EU, in poziva Komisijo, naj v ta namen predstavi zakonodajni predlog, na primer tako, da pregleda direktivo o matičnih in odvisnih družbah ter direktivo o obrestih ter licenčnihah; vztraja, da je treba vzpostaviti sistem, ki bo zagotovil, da bo treba nacionalnim davčnim organom predložiti potrdilo za pojasnitev te operacije in ga posredovati Komisiji, s čimer bi zavarovali enotni trg in ohranili povezavo med krajem, kjer se dobiček in gospodarska vrednost ustvarjata, in krajem, kjer sta obdavčena; poudarja, da bi morali ta sistem skrbno oblikovati, da bi preprečili dvojno obdavčevanje in spore; poziva Komisijo, naj podpre OECD pri spodbujanju večstranskega pristopa do davčnih vprašanj, da bi poenotili mednarodne davčne dogovore in zagotovili obdavčevanje dobičkov tam, kjer se ustvarja vrednost, obenem pa naj okrepi vlogo EU na mednarodni ravni, in sicer tako, da bo zastopala enotna stališča in si prizadevala za razvoj skupnega okvira EU za dvostranske sporazume na davčnem področju in za postopno zamenjavo velikega števila dvostranskih posameznih davčnih sporazumov s sporazumi med EU in tretjimi jurisdikcijami; poudarja, da bi bil to najbolj neposreden način za boj proti praksi izbiranja najugodnejšega sporazuma; medtem poziva države članice, naj v skladu s predlogi iz načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička v svoje davčne sporazume vključijo klavzulo o preprečevanju zlorab;

152. meni, da mora sklenitev sporazumov o prosti trgovini spremljati okrepljeno davčno sodelovanje, preprečevanje podjetjem, ki tekmujejo na istem trgu, da bi izkoriščala prakso izogibanja davkom, ter zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev; zato poziva Komisijo, naj uvede davčne določbe v vseh prostotrgovinskih sporazumih EU, s čimer bi partnerske države obvezali k dobremu davčnemu upravljanju in zagotovili recipročnost v davčnih zadevah; poudarja, da je delo platforme za dobro davčno upravljanje dobra osnova, na kateri bi lahko ta koncept izvajali; poudarja, da bi lahko enako veljalo za sporazume EU o sodelovanju;

153. poziva organe EU, naj ne sodelujejo z jurisdikcijami, za katere velja, da niso kooperativne v davčnih zadevah, pa tudi ne s podjetji, ki so obsojena zaradi davčnih goljufij, davčnih utaj ali agresivnega davčnega načrtovanja; poziva institucije, kot sta Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj, naj prek svojih finančnih posrednikov ne sodelujejo več z nekooperativnimi davčnimi jurisdikcijami; poleg tega poziva organe EU, naj se obvežejo, da ne bodo dodeljevali sredstev EU podjetjem, ki so obsojena zaradi davčnih goljufij, davčnih utaj ali agresivnega davčnega načrtovanja;

154. poziva Komisijo, naj uporabi vsa razpoložljiva orodja, da bi dosegla bolj usklajen pristop do razvitih držav in tako spodbujala večjo vzajemnost v davčnih zadevah, predvsem glede izmenjave informacij z ZDA po začetku veljavnosti zakona o spoštovanju davčnih predpisov v zvezi z računi v tujini; poziva jo tudi, naj v povezavi s sporazumom z dne 27. maja 2015 med EU in Švico o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih in v skladu s smernicami akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička podrobno spremlja dogovorjeno postopno opuščanje nekaterih škodljivih davčnih praks v Švici in da v prihodnosti ne bodo uvedeni novi škodljivi davčni ukrepi, da bi tako ohranila enotni trg; poziva Komisijo, naj v pogajanjih s Švico predlaga uvedbo pravila o tujih odvisnih družbah v švicarsko zakonodajo; vztraja, da mora Komisija zagotoviti, da bo Švica upoštevala pristop EU k obdavčevanju in poročala Parlamentu;

155. želi spomniti, da so vse države članice s Konvencijo o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in pregledom ustreznih direktiv EU ⁽¹⁾, opravljenim leta 2014, izbrale večstranski pristop k avtomatični izmenjavi informacij; poudarja, da sta ti pobudi bistveni za reševanje problema davčnih utaj in bančne tajnosti, saj finančne institucije obvezujejo, da davčnim upravam sporočajo raznovrstne informacije o rezidentih, ki prejemajo dohodke iz premoženja v tujini;

⁽¹⁾ Direktiva EU davkih na prihranke in direktiva o upravnem sodelovanju.

Sreda, 25. november 2015

Države v razvoju

156. poudarja, da bi bilo treba pri načrtovanju ukrepov in politik za boj proti izogibanju davkom posebno pozornost na nacionalni in mednarodni ravni ter ravni EU nameniti razmeram v državah v razvoju, zlasti pa v najmanj razvitih državah, na katere običajno najbolj vpliva izogibanje davkom od dohodkov pravnih oseb in ki imajo običajno zelo ozke davčne osnove in nizek delež davkov v primerjavi z BDP; poudarja, da bi morali ti ukrepi in politike prispevati k ustvarjanju javnih prihodkov sorazmerno z dodano vrednostjo, ustvarjeno na njihovem ozemlju, da bi ustrezno financirali njihove razvojne strategije, izpolnjevanje razvojnih ciljev tisočletja in program razvojnih ukrepov za obdobje po letu 2015; zato pozdravlja delo strokovne skupine OZN za mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah; poziva Komisijo, naj podpre interese držav v razvoju v obstoječih mednarodnih pobudah ter vključi predstavnike iz držav v razvoju v svojo platformo za dobro davčno upravljanje;

157. poziva EU in člane akcijskega načrta OECD proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, naj zagotovijo, da bo nov globalni standard avtomatične izmenjave informacij vključeval prehodno obdobje za države v razvoju, ki trenutno zaradi pomanjkljivih upravnih zmogljivosti ne morejo izpolniti zahtev glede vzajemne avtomatične izmenjave informacij;

158. poziva Komisijo, naj predlaga dodatne ukrepe, da bi okrepili upravne zmogljivosti v državah v razvoju, predvsem v davčnih zadevah, in tako omogočili učinkovito izmenjavo davčnih informacij z njihovimi upravami; poziva k vzpostavitvi platforme za države v razvoju, in sicer z izvajanjem pilotskih projektov na področju avtomatične izmenjave informacij; poziva države v razvoju, naj spodbujajo regionalne sporazume ali druge oblike sodelovanja v davčnih zadevah, da bi izboljšale svoj pogajalski položaj v primerjavi s tujimi neposrednimi vlagatelji in multinacionalnimi podjetji ter obravnavale vprašanja skupnega interesa;

159. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo imele njihove agencije za razvojno pomoč na voljo zadostno tehnično strokovno znanje za reševanje davčnih vprašanj v okviru njihovih razvojnih politik, ki jim ga bodo zagotavljali zlasti ministrstva za finance in davčne uprave;

160. se sklicuje na akcijski načrt, predstavljen v njegovi resoluciji z dne 8. julija 2015 o davčnih utajah in izogibanju davkom kot izzivih za upravljanje, socialno varstvo in razvoj v državah v razvoju; spodbuja vse države in mednarodne organizacije, kot je OZN, naj sodelujejo v vključujočem procesu in prispevajo k davčnemu programu skupine G-20/OECD, obravnavajo erozijo davčne osnove in preusmeritev dobička, spodbujajo mednarodno davčno preglednost in izmenjavo davčnih podatkov na svetovni ravni, na primer z oblikovanjem enotnega skupnega standarda poročanja na področju avtomatične izmenjave informacij ali z javnim razkritjem dejanskega lastništva; poziva Komisijo in države članice, naj podprejo večjo vlogo OZN v prihodnjih mednarodnih razpravah o obdavčevanju, na primer tako, da podprejo ustanovitev svetovnega davčnega organa pod okriljem Združenih narodov;

Davčni svetovalci

161. opozarja, da je sporno in vprašljivo, kadar podjetja hkrati zagotavljajo storitve davčnega svetovanja, revizije in svetovanja za davčne uprave, na primer za oblikovanje davčnih sistemov ali izboljšanje pobiranja davkov, ter storitve davčnega načrtovanja za multinacionalna podjetja, ki lahko zlorabljajo pomanjkljivosti nacionalnih davčnih zakonov;

162. opozarja na obstoj evropskega pravnega okvira, ki vključuje najnovejši sveženj reform revizijskega trga, ki ga je Parlament odobril dne 3. aprila 2014⁽¹⁾; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bodo ustrezne zakonodajne določbe izvajale v državah članicah v ustreznem časovnem okviru in v skladu z zastavljenimi cilji;

163. poziva Komisijo, naj predstavi predloge za smernice za panogo davčnega svetovanja in za vzpostavitev sistema EU za neskladje za davčne svetovalce in po potrebi za banke, in tako oblikuje okvir za učinkovito preprečevanje navzkrižja interesov med storitvami za javnost in zasebnimi sektorji;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0283 in P7_TA(2014)0284.

Sreda, 25. november 2015

164. poleg tega poziva Komisijo, naj začne preiskavo, da bi ocenila stopnjo koncentracije v tem sektorju in posledično izkrivljanje konkurence; priporoča, naj pri preiskavi posebej preuči, ali dejstvo, da podjetja hkrati opravljajo storitve davčnega svetovanja in revizije, lahko povzroči navzkrižje interesov, in predlaga ustrezne ukrepe, vključno z uvedbo mehanizmov, s katerimi bodo oddelki v svetovalnih podjetjih ločeni med seboj;

165. prosi Komisijo, naj nujno oceni možnost uvedbe zakonodajnega okvira, ki bo predpisoval zadostne kazni zoper podjetja, banke, revizijska podjetja in finančne svetovalce, za katere je dokazano, da so udeleženi pri izvajanju ali spodbujanju nezakonite prakse izogibanja davkom in agresivnega davčnega načrtovanja; poudarja, da bi morale imeti te kazni odvračilni učinek in da lahko med drugim vključujejo globe, onemogočen dostop do financiranja iz proračuna EU, prepoved svetovalne vloge v institucijah EU ter v skrajnih in ponavljajočih se primerih odvzem poslovnih licenc;

Dodatni ukrepi na nacionalni ravni

166. spodbuja dodatne ukrepe za boj proti izogibanju davkom na nacionalni ravni v okviru EU in OECD, saj lahko neusklajeni odzivi povzročijo dodatna neskladja in priložnosti za davčno izogibanje; poudarja, da je najboljše orodje za boj proti eroziji davčne osnove sodelovanje in ne enostranska uvedba preferencialnih režimov, da bi privabili naložbe;

167. poziva Komisijo, naj pripravi smernice za davčno amnestijo, ki jo podelijo države članice, s katerimi bo opredelila okoliščine, v katerih bi bila ta amnestija skladna z določbami Pogodb EU, ki se nanašajo na prosti pretok kapitala, svobodo opravljanja storitev, državno pomoč in pranje denarja, in s skupnim pristopom EU zoper davčne oaze; želi opomniti, da je treba to prakso uporabljati zelo previdno, da ne bi tistih, ki se izogibajo davkom, spodbudili k temu, da bi čakali na naslednjo amnestijo;

168. poziva države članice, naj uvedejo sistem davčnih odtegljajev od licenčnin in tako zagotovijo, da bodo obdavčene tudi licenčnine, plačane tretjim državam, s katerimi niso sklenjeni dvostranski davčni sporazumi;

169. poziva vse države članice, naj izvedejo, po potrebi tudi s tehnično pomočjo Komisije, ocene učinka, ki vključujejo učinke prelivanja v druge države, preden uvedejo davčne ukrepe, ki bi lahko imeli posledice v tujini; poziva nacionalne parlamente, naj podrobno obravnavajo vprašanje izogibanja davkom, saj bi moral zakonodajalec ustrezno oceniti in demokratično nadzirati vsako davčno ureditev ali davčno obravnavo;

170. odločno poziva države članice, naj prenehajo zmanjševati vire svojim davčnim upravam in o tem premislijo, pospešijo naložbe in povečajo učinkovitost svojih davčnih uprav ter zagotovijo učinkovito uporabo osebja in tehnologije in izboljšanje strokovnega znanja, da bi obravnavale izvajanje in učinek škodljivih davčnih praks, ki postajajo vse bolj prefinjene; poziva Komisijo, naj zagotovi tehnično podporo za ta prizadevanja, zlasti v okviru programa FISCALIS 2020; poziva tudi države članice, naj si prizadevajo za enostavnejše, učinkovitejše in preglednejše sisteme obdavčevanja v interesu držav članic, državljanov in podjetij;

171. želi spomniti, da javna naročila predstavljajo 16 % BDP na območju EU; prosi, naj se oceni, ali bo mogoče uvesti merila v zvezi z davki, preglednostjo ali sodelovanjem v razpise za javna naročila ob naslednjih spremembah direktive o javnem naročanju; poziva tudi države članice, naj razmislijo o tem, da bi iz sodelovanja v javnih naročil izključile podjetja, za katere je dokazano, da uporabljajo mehanizme agresivnega davčnega načrtovanja in izogibanja davkom;

Sreda, 25. november 2015

172. poudarja še, da pravilo o soglasju v Svetu, ki vsaki državi članici daje pravico do veta, zmanjšuje motivacijo za premik s sedanjega stanja v smeri rešitve, ki bi temeljila na večjem sodelovanju; poziva Komisijo, naj po potrebi uporabi člen 116 PDEU, ki določa naslednje: „Kadar Komisija ugotovi, da razlika med določbami zakonov ali drugih predpisov v državah članicah izkrivlja pogoje konkurence na notranjem trgu in da je nastalo izkrivljanje treba odpraviti, se posvetuje z zadevnimi državami članicami. Če na podlagi posvetovanja ne pride do dogovora, s katerim bi to izkrivljanje odpravili, Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku na predlog Komisije izdaja potrebne direktive [...]“;

173. se zavezuje, da bo nadaljeval delo, ki ga je začel njegov posebni odbor, in odpravil prepreke, zaradi katerih ta ni mogel v celoti izpolniti svojega mandata, ter zagotovil ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi njegovih priporočil; naroča svojim pristojnim organom, naj oblikujejo najboljši institucionalni okvir, da bi to dosegli;

174. ponovno zahteva dostop do vseh ustreznih dokumentov EU; poziva svojega predsednika, naj to zahtevo posreduje Komisiji in Svetu ter jasno navede, da je Parlament odločen uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za doseg tega cilja;

175. poziva pristojni odbor, naj v svojem prihodnjem zakonodajnem samoiniciativnem poročilu nadalje obravnava ta priporočila;

176. poziva svoj odbor, pristojen za ustavne zadeve, naj na podlagi teh priporočil nadalje ukrepa, zlasti glede uvedbe zavezujočih klavzul o sodelovanju v kodeks ravnanja za organizacije, vključene v register preglednosti, in spremeni pravila o dostopu do dokumentov med institucijami EU, da bi jih bolje uskladil z načelom lojalnega sodelovanja, opredeljenim v Pogodbi o Evropski uniji;

o

o o

177. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji, državam članicam, nacionalnim parlamentom, skupini G-20 in OECD.

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA 1

SEZNAM OSEB, S KATERIMI SE JE ODBOR SESTAL
(SEJE ODBORA IN DELEGACIJE)

Datum	Govorili so:
30.3.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Pierre Moscovici, komisar za gospodarske in finančne zadeve, obdavčenje in carino
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Serge Colin, predsednik združenja finančnega osebja v Evropi — Fernand Müller, predsednik finančnega odbora združenja finančnega osebja — Paulo Ralha, predsednik portugalskega združenja davčnih uslužbencev — François Goris, predsednik združenja UNSP-NUOD za Evropsko zvezo neodvisnih trgovskih združenj — Nadja Salson, Evropska zveza sindikatov javnih uslužbencev — Henk Koller, predsednik Evropske zveze davčnih svetovalcev — Olivier Boutellis-Taft, izvršni direktor Evropskega združenja računovodij — Ravi Bhatiani, direktorica za pravne zadeve maloprodajnih trgovin v Evropi
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Margrethe Vestager, komisarka za konkurenco — Wolfgang Nolz, predsednik skupine za kodeks ravnanja — Jane McCormick, KPMG, višja partnerica v davčnih zadevah, vodja oddelka za davčne zadeve za Evropo, Bližnji vzhod in Afriko — Chris Sanger, partner pri Ernst & Young, višji vodja oddelka za davčno politiko — Stef van Weeghel, partner pri PricewaterhouseCoopers, višji menedžer na oddelku za davčno politiko — Bill Dodwell, vodja oddelka za davčno politiko pri Deloitte v Združenem kraljestvu
11.5.2015	<p><i>Javna predstavitev o davčnih odločbah in škodljivih davčnih praksah</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Stephanie Gibaud, prijaviteljica nepravilnosti in nekdanja uslužbenka pri UBS — Lutz Otte, prijavitelj nepravilnosti in nekdanji pogodbenik za informacijsko tehnologijo pri banki Julius Baer — Kristof Clerix, Mednarodni konzorcij raziskovalnih novinarjev — Edouard Perrin, član mednarodnega konzorcija raziskovalnih novinarjev

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
	<ul style="list-style-type: none"> — Richard Brooks, član mednarodnega konzorcija raziskovalnih novinarjev — Lars Bové, član mednarodnega konzorcija raziskovalnih novinarjev — Xavier Counasse, novinar pri časopisu Le Soir — Dominique Berlin, univerza Collège européen de Paris, Université Panthéon-Assas (Paris 2) — docent Gabriel Zucman, London School of Economics and Political Sciences — Achim Doerfer, odvetnik na področju obdavčevanja, pisatelj in pravni filozof
12.5.2015	<p><i>Delegacija v Belgijo</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Jacques Malherbe, Univerza v Louvainu — Axel Haelterman, Univerza v Leuvnu — Werner Heyvaert, strokovnjak za davke, Jones Day — Wim Wuyts, vodja oddelka za davke – predsednik odbora za davke FEB-VBO in Hilde Wampers, podpredsednica odbora za davke – skupina za finance FEB-VBO — Christophe Quintard, strokovnjak pri FGTB, nekdanji davčni revizor — Eric van Rompuy (predsednik) in drugi člani odborov za finance in proračun ter poslanci zveznega parlamenta — Steven Van den Berghe, vodja službe za davčne odločbe — Johan Van Overtveld – finančni minister (srečanje dne 17. junija 2015)
18.5.2015	<p><i>Delegacija v Luksemburg</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Wim Piot, vodja oddelka za davke pri PWC Luxembourg — Nicolas Mackel, izvršni direktor pri Luxembourg for Finance — Christine Dahm, direktorica, in Mike Mathias, član Cercle de Coopération des ONG du développement — Eugène Berger (predsednik) in drugi člani odbora za finance luksemburškega parlamenta — Pierre Gramegna, minister za finance — Pascale Toussing, direktor za davčne zadeve, ministrstvo za finance, in člani davčne uprave

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
22.5.2015	<p><i>Delegacija v Bern, Švica</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Markus R. Neuhaus, predsednik odbora PwC Switzerland, član pisarne višjega predsednika PwC — Frank Marty, član izvršnega odbora, vodja oddelka za finančne storitve in davke, Economie Suisse — François Baur, stalni delegat v Bruslju, predsednik oddelka za evropske zadeve pri Economie Suisse — Martin Zogg, član izvršnega odbora, predsednik oddelka za domače in mednarodno obdavčevanje, Swiss Holdings — Urs Kapalle, direktor za finančno politiko in davke, Swiss Bankers Association — Mark Herkenrath, Alliance Sud, član mednarodne zveze za davčno pravičnost — Olivier Longchamp, Bernska deklaracija — Jacques de Watteville, državni sekretar za mednarodne finančne zadeve — veleposlanik Christoph Schelling, vodja oddelka za davčno politiko — Adrian Hug, direktor švicarske zvezne davčne uprave — Ruedi Noser, član nacionalnega sveta, predsednik odbora za gospodarske zadeve in obdavčevanje — Urs Schwaller, član zgornjega doma švicarskega parlamenta — Ulrich Trautmann, vodja sektorja za trgovino in gospodarske zadeve, delegacije Evropske unije v Švico in Liechtenstein — Marco Salvi, višji raziskovalec, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Srečanje z vlado Gibraltarja (s koordinatorji odbora TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Fabian Picardo, predsednik vlade — Joseph Garcia, namestnik predsednika vlade
28.5.2015	<p><i>Delegacija v Dublin, Irska</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Martin Lambe, glavni izvršni direktor, irski davčni institut — Michael Noonan, minister za finance — Niall Cody, predsednik komisije za prihodke — predsednik Liam Twomy in drugi člani parlamentarnega odbora za finance + skupni odbor za evropske zadeve -

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
	<ul style="list-style-type: none"> — Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) — Seamus Coffey, University College Cork (UCC) — Feargal O'Rourke, vodja oddelka za davke, PWC — Conor O'Brien, vodja oddelka za davke, KPMG — Jim Clarken, glavni izvršni direktor podjetja Oxfam Ireland — Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI)
29.5.2015	<p><i>Delegacija v Haag, Nizozemska</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — poslanka Sjoera Dijkers in drugi poslanci odbora nizozemskega parlamenta za finance — Bartjan Zoetmulder, nizozemsko združenje davčnih svetovalcev — Hans Van den Hurk, Univerza v Maastrichtu — Indra Römgens, SOMO, neodvisna in neprofitna organizacija in mreža za raziskave — Francis Weyzig, Oxfam — Pieterbas Plasman, vodja službe za davčne odločbe — Eric Wiebes, nizozemski državni sekretar za davčne zadeve
1.6.2015	<p><i>Javna predstavitev mednarodne razsežnosti davčnih odločb in drugih ukrepov</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — senator Mario Monti, nekdanji komisar za konkurenco ter za carino, davčno politiko in notranji trg — Tove Maria Rydning, vodja na področju politike in zagovorništva pri Evropski mreži za dolg in razvoj (EURODAD) — Antoine Deltour, prijavitelj nepravilnosti, nekdanji revizor, PwC Luxembourg
17.6.2015	<p><i>Medparlamentarno srečanje o agresivnem davčnem načrtovanju in demokratičnem nadzoru: vloga parlamentov</i></p> <p>Sedemintrideset poslancev iz osemnajstih nacionalnih parlamentov: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <ul style="list-style-type: none"> — Heinz Zourek, generalni direktor GD TAXUD — Pascal Saint-Amans, direktor centra za davčno politiko in upravo pri OECD

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
18.6.2015	<p><i>Delegacija v London, Združeno kraljestvo</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — poslanec David Gauke, finančni sekretar ministrstva za finance — Jim Harra, generalni direktor za obdavčitev podjetij, državni urad za prihodke in carino — Fergus Harradence, direktor oddelka za obdavčevanje podjetij, skupina za obdavčitev podjetij in mednarodno obdavčevanje, ministrstvo za finance Združenega kraljestva — Andrew Dawson, vodja ekipe za sporazum o davkih, vodilni pogajalec za davčne sporazume Združenega kraljestva — Maura Parsons, namestnica direktorja, vodja oddelka za določanje transfernih cen pri HMRC Business International in predsednica odbora za določanje transfernih cen pri HMRC — predsednica Meg Hillier, bivša predsednica Margaret Hodge in Guto Bebb, član odbora za javne finance spodnjega doma parlamenta Združenega kraljestva — Prem Sikka, profesor računovodstva, Essex Business School, Univerza v Essexu — Frank Haskew, predstojnik davčne fakultete ICAEW; in Ian Young, mednarodni davčni upravljavec — Will Morris, predsednik odbora za davke in odbora za davke BIAC Konfederacija britanske industrije (CBI) — Richard Collier, višji davčni partner pri PwC — Joseph Stead, Christian Aid — Meesha Nehru, programska direktorica, Fair Tax Mark
23.6.2015	<p><i>Izmenjava mnenj z multinacionalnimi korporacijami</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Nathalie Mognetti, glavna direktorica za davke, Total S.A. — Martin McEwen, vodja oddelka za davke, SSE plc — Christian Comolet-Tirman, direktor za finančne zadeve, BNP Paribas Group
25.6.2015	<p><i>Srečanje s predstavniki vlade Bermudov (s koordinatorji odbora TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Everard Bob Richards, namestnik predsednika vlade in minister za finance — Alastair Sutton, pravni svetovalec EU za vlado Bermudov
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Richard Murphy, direktor podjetja Tax Research LLP in ustanovni član mreže za davčno pravičnost (Tax Justice Network) — Guillaume de la Villeguérin, podpredsednik, davki in carina, Airbus

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
17.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Jean-Claude Juncker, predsednik Evropske komisije — Pierre Moscovici, evropski komisar za gospodarske in finančne zadeve, obdavčenje in carino — Margrethe Vestager, evropska komisarka za konkurenco
22.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Pierre Gramegna, predsednik Sveta ECOFIN, minister za finance, Luksemburg — Wolfgang Schäuble, zvezni minister za finance, Nemčija — Luis de Guindos, minister za gospodarstvo in konkurenčnost, Španija — Michel Sapin, minister za javne finance, Francija — Pier Carlo Padoan, minister za gospodarstvo in finance, Italija
16.11.2015	<p><i>Izmenjava mnenj z multinacionalnimi korporacijami</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Monique Meche, podpredsednica, področje globalne javne politike, Amazon — Malte Lohan, direktor področja globalnih korporacijskih zadev, Anheuser-Busch InBev SA — Mark Hubbard, vodja področja globalnih davčnih zadev, Barclays Bank Group — Delphine Reyre, direktorica področja za javno politiko v južni Evropi, Facebook — Iain McKinnon, vodja področja za davčne zadeve v skupini, HSBC — Krister Mattsson, vodja podjetniškega financiranja, zavarovanja ter davčnih zadev in zakladništva, IKEA group — Irene Yates, podpredsednica, področje davka od dohodkov pravnih oseb, McDonald's Europe — Werner Schuster, podpredsednik davčnega področja, Philip Morris International — Nicklas Lundblad, višji direktor, področje javne politike in odnosov z vladami, Google — John Stowell, višji podpredsednik, področje davka od dohodkov pravnih oseb, The Walt Disney Company — Robert Jordan, podpredsednik, področje splošnega davčnega svetovanja, Coca-Cola Company

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA 2

SEZNAM ODGOVOROV GLEDE NA DRŽAVO/INSTITUCIJO
(stanje dne 16. novembra 2015)

Država	Odgovor
Prvo zaprosilo dne 23. aprila 2015 – rok 31. maj 2015	
Švedska	29.5.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luksemburg	1.6.2015
Finska	2.6.2015
Slovaška	3.6.2015
Irska	5.6.2015
Nizozemska	8.6.2015
Združeno kraljestvo	8.6.2015
Francija	10.6.2015
Češka republika	11.6.2015
Latvija	16.6.2015
Belgija	16.6.2015
Malta	18.6.2015
Prvi opomin dne 29. junija 2015 – rok 9. julij 2015	
Portugalska	30.6.2015
Poljska	2.7.2015
Litva	3.7.2015
Madžarska	7.7.2015
Hrvaška	8.7.2015
Estonija	10.7.2015

Sreda, 25. november 2015

Država	Odgovor
Grčija	10.7.2015
Španija	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Danska	26.8.2015
Nemčija	2.9.2015
Romunija	3.9.2015
Italija	17.9.2015
Zadnji opomin dne 21. septembra 2015	
Avstrija	21.9.2015
Ciper	22.9.2015
Bolgarija	28.9.2015
Slovenija	28.9.2015
INSTITUCIJE	Odgovor
Komisija	29.4.2015
	3.6.2015
	31.8.2015
	23.10.2015
	9.11.2015
Svet	29.5.2015
	15.6.2015
	27.7.2015

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA 3

MULTINACIONALNA PODJETJA, POVABLJENA NA SEJO ODBORA

Ime	Povabljeni/predstavniki	Stanje dne 16. novembra 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, podpredsednik, davčno in carinsko področje	Udeležil se je seje 2.7.2015.
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, direktor, področje fiskalnih zadev	Udeležil se je seje 23.6.2015.
SSE plc	Martin McEwen, vodja davčnega pod- ročja	Udeležil se je seje 23.6.2015.
Total S.A.	Nathalie Mognetti, direktorica davčnega področja	Udeležila se je seje 23.6.2015.
Amazon	Monique Meche, podpredsednica, pod- ročje globalne javne politike	Udeležila se je seje 16.11.2015.
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, direktor področja global- nih korporacijskih zadev	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, vodja področja global- nih davčnih zadev	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Coca-Cola Company	Robert Jordan, podpredsednik, pod- ročje splošnega davčnega svetovanja	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Facebook	Delphine Reyre, direktorica področja za javno politiko v južni Evropi	Udeležila se je seje 16.11.2015.
Google	Nicklas Lundblad, višji direktor, pod- ročje javne politike in odnosov z vlada- mi	Udeležil se je seje 16.11.2015.
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, vodja področja za davčne zadeve v skupini	Udeležil se je seje 16.11.2015.
IKEA Group	Krister Mattsson, vodja podjetniškega financiranja, zavarovanja ter davčnih zadev in zakladništva	Udeležil se je seje 16.11.2015.

Sreda, 25. november 2015

Ime	Povabljeni/predstavniki	Stanje dne 16. novembra 2015
McDonald's Europe	Irene Yates, podpredsednica, področje davka od dohodkov pravnih oseb	Udeležila se je seje 16.11.2015.
Philip Morris International	Werner Schuster, podpredsednik davčnega področja	Udeležil se je seje 16.11.2015.
The Walt Disney Company	John Stowell, višji podpredsednik, področje davka od dohodkov pravnih oseb	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, glavni izvršni direktor	Zavrnil zaradi potekajoče preiskave.
Walmart	Shelley Broader, predsednica in glavna izvršna direktorica, regija EMEA	Zavrnila.